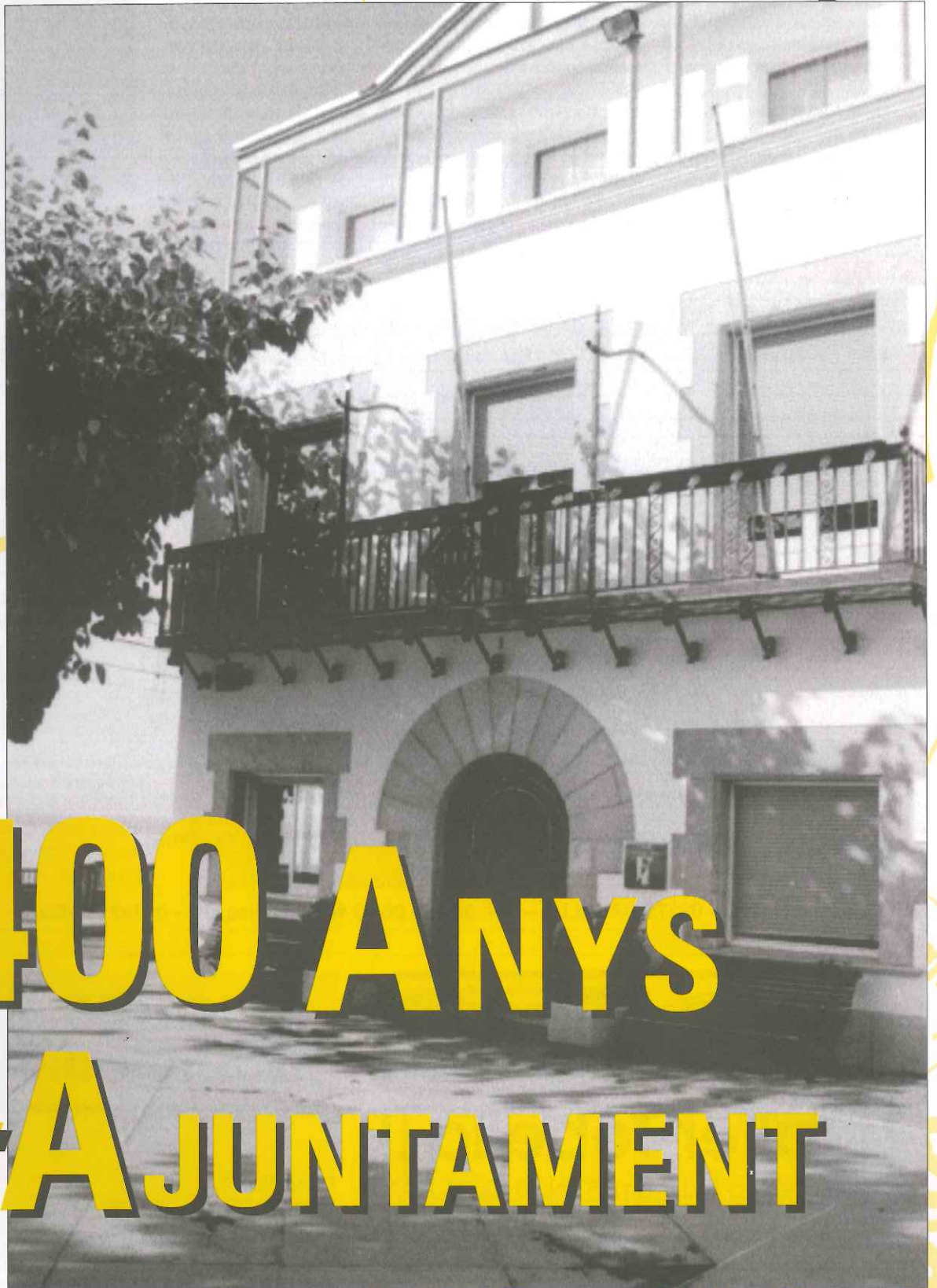

ens 28

REVISTA D'INFORMACIÓ DE SANT POL DE MAR

400 ANYS D'AJUNTAMENT

FOTO: PTO

Consciència planetària

"Com en tot, primer hem d'adonar-nos del que passa per canviar les coses. Quan volem modificar algun pensament o conducta nostra primer eliminem les idees preconcebudes o prejudicis fent una neteja mental; cal que fem el mateix amb la Mare Terra.

Estem començant a considerar el nostre planeta com un organisme viu, complet, com una identitat, com un ésser en si mateix; respira, té un cor que batega, cuida els seus fills, ens proveeix de tot el que necessitem. Està totalment equilibrat.

[...] I aquí estem, la gran humanitat que tant en sap, fent tot el possible per a destruir-lo, alterant el seu equilibri i harmonia. La nostra ambició és un dels pitjors obstacles. Ens pensem que en sabem més que la natura, i per ignorància i per ambició estem destruint l'organisme viu del que formem part. Si destruïm la Terra, on haurem d'anar a viure?"

Louise L. HAY

Malmetre la Terra és l'autodestrucció. Cada cop són més els que s'adonen que la Vida és indissociable de la Terra. Si li fem mal ens estem fent mal a tots i cadascun de nosaltres mateixos i als que vindran darrere. De la mateixa manera que ens cuidem el cos hem de cuidar el nostre entorn, que reflexa la nostra manera de ser.

Astrològicament, ara estem sortint de l'Era de Peixos i entrant a l'Era d'Aquari (Una Era dura 2.160 anys i és deguda al moviment de precessió en que l'eix de rotació de la Terra apunta pel nord cap a l'estrella polar, en l'actualitat però descriu un moviment circular sobre un eix de precessió imaginari i trigarà aproximadament 25.850 anys a tornar-hi a apuntar). Doncs mentre els Peixos representen

sovint la negació del Jo per donar-se altruïstament als altres, l'espiritualitat com a contraposició a la terrenalitat, la valoració del món del més enllà en contraposició als valors d'aquest món material, la fredor, la fantasia, el deixar córrer la imaginació, la inestabilitat de l'aigua que pot produir

excessos (inundacions) o dèficits (sequeres), Aquari serà diferent: Independència i llibertat individual portades fins al punt d'exaltació del Jo, originalitat, innovació i trencar amb els esquemes preestablerts amb anterioritat, justícia, veritat, diversitat, varietat, pluralitat, respecte per les opcions individuals, la mobilitat de l'aire lliure que pot ser imprevisible (ràfegues de vent d'intensitat i direcció canviants) o perseverant (brisa suau i permanent). I, per tant, començarà a ésser habitual que s'estableixi el següent silogisme:

He de canviar i fer les coses com jo cregui.

Fins ara no tenia en compte la Terra, que és el meu context i espai vital.

A partir d'ara l'hi tindrè, perquè em condiciona i perquè és una ampliació de mi mateix.

Pere Roura

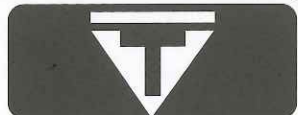
FOTO: PIRRO

ÒPTICA CLARAMUNT

serveis

- Examen optomètric.
- Adaptació de tot tipus de lents de contacte amb exàmens i revisions periòdiques.
- Mesura de la pressió intraocular (prevenció del glaucoma).
- Aparells meteorològics, lupes, brúixoles...

C. Església, 210 - 08370 CALELLA - Tel. 93 766 06 93 ● Pl. Mèlies, 31 - 08397 PINEDA - Tel. 93 767 21 75

Taller Tobella

Carretera N-II, núm. 5 Tel. 93 760 04 17
Sant Pol de Mar

FINQUES Sauleda

Carrer Nou, 29
08395 SANT POL DE MAR
Tel. 93 760 09 16
Fax 93 760 05 96

Bruguera, 26
08370 CALELLA
Tel. 93 769 10 12
Fax 93 760 05 96

400 anys d'Ajuntament

Aquest any n'hi ha un que encara no ha fet vacances. Fins ara, el nostre Ajuntament només ha estat escenari de nervis, eleccions, pactes, enteses, desenteses, ha hagut de sofrir polítics amunt a avall, queixes, preguntes, però ara, després de la bogeria de l'estiu, li toca a ell descansar i bufar les espelmes. I és que a Sant Pol ens hem mudat, perquè aquest any és una data assenyalada: celebrem el 400 aniversari del nostre Ajuntament.

L'important és mantenir això que, no sense esforç, els santpolencs del 1599 van aconseguir: que els veïns de Sant Pol poguessin decidir i llaurar la seva pròpia història

Durant aquests 400 anys Sant Pol ha viscut de tot. Des de canvis urbanístics a canvis de règims, de Festes Majors i castells de foc a Fires Alternatives i passejades, de Garrofers amunt, Garrofers avall, pisos, pisos, pisos, i més pisos, jornades per a la integració dels col·lectius immigrants, el rellotge de sol, Can Reig, passarel·les, gegants, sortides, santpolencs il·lustres, alcaldes, dimissions, desteros, baralles, reconciliacions, herois... N'hi ha hagut de tots colors i per tots els gustos, però tot, ens agradi o no, forma part del nostre

poble i de la nostra història. Això és Sant Pol i tots en n'hem de sentir a la vegada responsables i orgullosos. Ara que hem arribat a aquest punt, els 400 anys, potser ens hauríem de parar una mica a reflexionar, a sopesar els encerts i les errades i mirar una mica més cap endavant. No ens podem encallar en el passat, no val posar-se medalles o insistir en pífies. Sant Pol ha de viure encara molts més centenaris, i el que ens agradaria que poguessin dir als 500 ho hem de treballar a partir de ja.

Ara Sant Pol estrena Ajuntament. Els canvis sempre són bons i s'ha de mirar el futur amb una mica més d'optimisme, confiant en els nous

models però sense oblidar que hem de continuar treballant perquè el poble funcioni. L'important és mantenir això que, no sense esforç, els santpolencs del 1599 van aconseguir: que els veïns de Sant Pol poguessin decidir i llaurar la seva pròpia història.

Des de l'ENS també ens volem apuntar als canvis i a partir del proper número començarem una nova etapa. Renovar-se o morir. Al mateix temps aprofitem per disculpar-nos pel retard dels últims mesos. Mentrestant també volem donar l'enhorabona al nostre poble de Sant Pol, i dir-li sincerament: PER MOLTS ANYS!!!

FOTO: PTO

e.n.s.

Edita: Ajuntament de Sant Pol de Mar.

Consell de Redacció: Ester Roig, Jordi Pomés, Josep Mestres, Ajuntament. Xavier Roca, CP Sant Pau. Gol, G.O.M. Manuel Mombiola, A. C. Sant Pol. Jordi Puigdefàbregas, Amics de les Arts. Xavi Tresserres, Colla de Geganters. Lídia Ginesta, Centre Cultural. Ramon Roca, C.E.S.P. Eva Pujol, Parròquia. Guillem Mestres, CiU. Francesc León, PSC. Francesc Roura, IC. Pere Roura, ERC.

Adreça de la pàgina web: www.santpol.org/ens

Adreça del correu electronic: ens@santpol.org

Fotografia: Ricard Estol.

Producció: Publintur, S. A. Tel. 93 766 14 51.

Impressió: Gràfiques Ponent. Pineda de Mar.

D. L.: B-24263-93

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades.

Impressió sobre paper ecològic verificat.

AVIS Tots els que hagueu escrit el vostre article amb disquet per a aquesta revista podeu passar-lo a recollir a les oficines de l'Ajuntament. Els articles es poden deixar a l'Ajuntament a nom de la revista. Han d'estar escrits a màquina. **Si escriviu amb ordinador us agrairíem que ens deixessiu l'article escrit en Word 6.0. per a Windows**, o bé, si és fet amb qualsevol altre programa de tractament de textos, guardat en l'opció Sólo texto/Only text, a part d'imprès sobre paper. El disquet el podreu recollir després que surti publicada la revista. Per altra banda cal que indiqueu també el vostre número de telèfon per si tenim algun dubte sobre l'escrit. Advertim alhora que no s'accepten anònims. Igualment l'ENS ha de conèixer la identitat del qui vulgui publicar algun article amb la signatura d'un pseudònim.

Els gegants de Sant Pol

Sou geganters de Sant Pol
una colla engrescadora
i els gegants amunt i avall,
la parella qu'enamora.

La falera us acompanya
amb les gralles i el timbal,
i els vostres peus que mai paren
de voltar amb gran afany.

Ben Hassad és el gegant,
ella és Mercè de la Murtra,
en Casserres els creà,
doncs era una gran figura,
i amb ses mans els moldejà
com si fes una escultura.

Els gegants tenen història,
història de fa molts anys,
la Mercè era cristiana
i Ben Hassad musulmà,
ella és d'una gran bellesa
i ell altiu i molt galà.

En Hassad quan la va veure
de sa hermosura es prendà,
i com a mostra d'amor
l'almorratxa va entregar.

Però la Mercè no el volia
i un dia el va rebutjar
llençant l'almorratxa a terra
qu'ell amb l'amor li donà.

Per això es balla a La Punta
per Sant Jaume i fa uns anys,
la "Dansa de l'almorratxa"
que és símbol dels dos gegants.

Quan aquesta cau i es trenca,
tothom corrents va a buscar
un trosset d'aquella història
que fa molt temps va passar.

Sou geganters de Sant Pol
una colla engrescadora
i els gegants sempre ballant,
la parella encisadora.

El toc de l'Àngelus a Sant Pol de Mar

Tres vegades tres sona la campana
seguit de trenta-tres sense parar.

Tres vegades tres sona de bona hora
seguit de trenta-tres, fan desvetllar.
Tres vegades tres sona al pic del dia
seguit de trenta-tres, fan cavil·lar.
Tres vegades tres sona a la vesprada
seguit de trenta-tres l'indici és clar:

Es resa l'Àngelus tres cops
quan la campana ho anuncia.
En diuen "toc d'oració"
i el primer terç que el toc destria
són els tres tocs de cada dia.

El segon cop que en sentim tres
s'enten pregar a Santa Maria
amb "Déu vos salve...", tres vegades.
Àdhuc a voltes hom amplia
l'oració de cada dia.

El tercer terç de batallades
s'ha de cercar en la trilogia
que configuren els versicles
i aquest total esdevindria
el darrer terç, tres cops al dia.

En el primer versicle es fa
l'anunciació a Maria.
Facis la vostra voluntat
diu al segon la Verge pia.
En el tercer està explicitat
que el fill de Déu es va encarnar.

Pel dolç parlar de la campana
i d'un profà raonament
sabem els mots que ella desgrana
i el nostre món cristià entén
que són els anys, concretament,
de Jesucrist damunt la Terra.
S'escampa al vol dreta i esquerra
aquest llarg toc de trenta-tres,
després dels altres, benentès,
mentre a les llars l'orar s'aferra.

Feliu del Pinyó

Benet Vila i Pou, mestre d'obres santpolenc

Quan jo era petit, al meu poble, d'una persona que feia el seu ofici se'n deia un **menestral**, paraula que ve del llatí ministerial, derivat de minister, servidor; és algú que professa un art mecànic, que fa un ofici.

Ara vivim uns temps en que ningú no en té prou amb fer bé el seu ofici; quan en sap una mica es pensa que és un "creador". I així, als polítics els agrada dir que "creen" els seus programes, quan només els caldria administrar, que és la seva feina; a alguns cuiners els sembla poca cosa cuinar acuradament els aliments i diuen que fan "creacions" gastronòmiques; fins i tot els qui fan anuncis s'autoanomenen "creatius" publicitaris; no parlem dels artistes, "creadors" de mena; pel que fa al meu ram, jo veig cada dia com alguns professors s'entesten en formar arquitectes amb talent, però sense ofici i de les escoles en surt cada any una munió de "creadors" sense talent ni ofici.

Sant Pol és un poble que, encara avui, compta amb molt bons menestrals: manyars, fusters, jardiners, cuiners, paletes... i algun artista. Jo, amb el permís de tots els santpolencs, voldria retre homenatge a un home que al llarg de tota la seva vida ha sabut professar molt bé el seu ofici. És el darrer Mestre d'Obres que jo he conegut, al saber fer del qual dec bona part de l'afermament del meu bagatge professional, a més d'haver-me ajudat amb la seva enraonada bonhomia marinera a llimar les arestes del meu natural aspre tarannà de la Terra Ferma. Parlo d'En Benet Vila i Pou, mestre d'obres de nissaga; un

home que, en conèixer la seva trajectòria, us fa pensar en els canvis profunds que el saber constructiu ha patit en el darrer mig segle, durant el qual el constructor ha estat "elevat" al rang de contractista, amb les desastroses conseqüències que tothom sap. Tractaré de retre el meu homenatge tot dibuixant el bon ofici de constructor amb una senzilla anècdota, espero que profitosa.

En Benet Vila és el darrer Mestre d'Obres que jo he conegut, al saber fer del qual dec bona part de l'afermament del meu bagatge professional.

En Benet i jo havíem de refer el camp de futbol municipal per tal d'alliberar-lo dels tolls d'aigua que el senyorejaven endèmics quan les pluges de tardor; la feina de drenatge del camp ja havia arribat a la seva fi i els paletes eren a punt de plantar-hi novament les porteries (uns portals fets de tres troncs de fusta, amb uns tornapunts de rodó d'acer als escaires, com sabeu). Els paletes no sabien com posar-s'hi i el mestre Vila en funcions d'Aparellador Municipal, adreçant-se al més espavilat, va dir-li d'una tirada:

-Noi; demana una llença, un plom, un nivell, un regle, una dotzena de rajoles, dos matacans ben bons, una madeixa de filferro, un sac de Portland, un carretó de sorra, un cubell d'aigua, una pastera, dos taulons, dues estagues i un paquet petit de claus, i tingue-ho tot a punt demà a les vuit.

Jo no sabia pas de què parlava, ni vaig gosar de fer-li-ho aclarir; ho vaig entendre l'endemà al matí quan, sota les ordres d'En Benet, el paleta va marcar quatre sots a terra guiat per la llença tibant entre les dues estagues alineades pels manobres (cap a en "marc", cap a en terra, clamava el Benet, agitant els braços); oberts que foren els sots, hi varen abocar unes paletades de morter de la pastera, ben paredat amb unes pedres de reble; hi varen assentar, als uns les rajoles de plà fins assolir el nivell previst, als altres els matacans i, mentre els dos manobres sostenien la porteria, el mateix Benet l'aplovava i feia passar el nivell; quan tot estava enllestit, va fer abocar la resta de morter fins deixar-ne curulls els sots, va fer clavar els taulons en tornapunta als muntants de la porteria per tal d'estintolar-los i els va dir a tots plegats que ja podien anar a fer una altra feina fins a l'hora de dinar i que, fins l'endemà no desclavessin els taulons. Era un divendres i el diumenge al migdia l'equip de futbol santpolenc ja s'enfrontava al seu rival de torn.

*Albert Casals i Balagué
Dr. Arquitecte*

ASSESSORIA JURÍDICA

NURIA VERDAGUER
ADVOCAT

Doctor Furest 21 - Sant Pol de Mar
Tel. 610 52 50 50 - 93 760 00 00

Especialitats en:
CARN A LA BRASA
PIZZA
ESPAGUETIS

CARRER NOU, 50 ☎ 93 760 11 22 - SANT POL DE MAR

Una fira amb massa "bruixes"

Divendres 30 de juliol va ser un dia negre. Mentre uns quants nens i nenes es disfressaven n'hi havia un que plorava. Quan ens vàrem acostar per saber què li passava ens va dir que temps enrera havia jugat pels carrers i places d'aquesta vila, que havia corregut pels boscos (quan encara n'hi havia) i les vinyes de Sant Pol, que havia fet tallers, jocs i cabanes penjat d'una lluna, la lluna del Casal d'Estiu de Sant Pol de Mar. Les seves llàgrimes eren molt més negres que els vestits de les bruixes i els bruixots, més negres que la nit.

I és veritat. Durant més de 35 estius, diversos equips de monitors i monitores (i milers de nens i nenes) han anat passant, generació rera generació, el relleu d'una manera d'entendre l'educació en el lleure, la convivència i la solidaritat. La seva tasca, encara avui, es recorda com una feina feta amb il·lusió, voluntarietat i imaginació, valors que no es poden comprar a cop de talonari municipal. D'entre les seves activitats identificatives en destacava la Fira. Una Fira que va celebrar la fi de les activitats d'estiu des de l'Ermita de Sant Pau i que, després, des de la plaça de l'estació va fer integrar el Casal a la Festa Major del poble.

Malauradament hi ha qui s'ha encarregat que tot això sigui història i qui ara vol que ens n'oblidem. Malauradament hi ha qui ha fet fora el nen de la lluna per fer-lo plorar.

Són persones que han perdut el sentit del relleu i, amb ell, els valors de la solidaritat, la cooperació i la feina en equip que simbolitzava el nen penjat de la lluna i que es trasmetien en cada gest i cada activitat. Arribats dies difícils, a aquests no els ha costat gens ni mica vendre's el relleu al millor postor mentre intenten oblidar i fer oblidar (els corrou la culpa?) els veritables orígens del segell dibuixat amb guix a la Punta, la parada de samarretes i penjolls a la Fira d'Art, les trobades i comiats a la plaça de l'Ajuntament i l'autèntica Fira del Casal. Totes aquestes activitats, diguem-ho clar, van tenir origen (a Sant Pol) en el Casal d'Estiu de la Parròquia i no en el despatx on s'editen els programes electorals; van ser fruit d'una pinya de monitors, infants, pares i mares, santpolencs i barcelonins, gent d'arreu, que van treballar plegats per aixecar un castell. Els anxanetes han fet figa i el castell (de retruc) llenya.

Som en temps de clonacions, de fotocòpies i falsificacions; per això no ens resulta estrany que, aquells que han renunciat a l'herència de 35 anys quan les coses s'han posat magres, no sàpiguen fer altra cosa que clonar, fotocopiar i intentar "donar gat per llebre". Hi ha dues coses evidents en tota còpia: la primera és que només es copia allò que s'admira o que val la pena (no les coses malfetes, inútils i poc vàlides); la segona és que copien aquells que són incapaços de crear per si mateixos i aquells que necessiten una guia per a les seves creacions (no copien pas aquells que s'inspiren, versionen o fan homenatges amb un mínim de reflexió i treball personal).

I és aleshores quan sorgeixen les preguntes: per què calia que (com diu una carta publicada a l'ENS n.24) Ca l'Arturo absorbís els monitors del Casal d'Estiu de Sant Pol? Per què calia que els actuals organitzadors de les activitats d'estiu passessin a ocupar els locals que s'havien cedit al Casal d'Estiu de Sant Pol? Per què es

fan les mateixes activitats fortes que identificaven el Casal de la Parròquia? Per què tant de soroll? Per què tanta bruixa?

La resposta s'intueix: calia per tant que tot estigués sota control municipal, calia per tant que tot estigués lligat i ben lligat de cara a properes eleccions... hi ha gent a qui només li agrada manar. Res de tot això era necessari si es creia només en la necessitat que Sant Pol tingués un bon centre d'educació en el lleure, si es creia en la feina feta col·lectivament, si es creia en bé comú. Res d'això era necessari si es pensava en els que n'haurien de ser els únics beneficiaris: els nens i nenes que ja estaven bé (molt més bé) com estaven. Aprofitar-se de la innocència dels infants i d'alguns adolescents equival a vendre's la lluna. Alguns d'ells se'ns queixen: paguem per fer d'ajudants! -ens diuen- ; alguns pares i mares també: això ja no és el que era! -ens comenten-

Són persones que han perdut el sentit del relleu i, amb ell, els valors de la solidaritat, la cooperació i la feina en equip que simbolitzava el nen penjat de la lluna

Hi ha moltes persones anònimes rera el nen de la lluna que van entristir-se el passat dia 30 i van deixar anar una llàgrima negra sobre els vestits de les bruixes al saber que se'ls havia fet fora de la lluna. Quant a Sant Pol hi ha "La Fira" i plou (ni que sigui una mica) ells saben, millor que ningú, per què.

Eva Pujol
Mercè Estanyol
David Domínguez

El joc de cartes al Cafè del Centre de Sant Pol

La primera cosa que l'Anette li demanà al Xicu, sigué anar a pescar amb la barca. En Raimon s'inventà una bona excusa per no acompanyar-los.

- Anirem al calamar.

Li explicà a la noia com es pesca amb potera. Ella seguia les explicacions bocabadada.

Van sortir amb el sol ponent. La mar era un mirall. El cel semblava un diamant immens amb breus pinzellades d'or i plata. El silenci tranquil·litava i ajudava a estimar la vida. Unes gavines volaven tallant l'espai infinit.

Allunyant-se progressivament del poble veien les cases com un vol de coloms reposant en una muntanya. Al arribar al lloc de pesca, ella preguntà, rient, a quin carrer estaven. Ell li respongué que havien parat en els "xaragalls", un indret adient pel calamar. També li explicà la llista de senyes conegudes pels pescadors d'aquella rodalia: Berruga, els Frares, Turó del Boig, Malgrat, Montalt, Grimola... Van parar el motor i ell colocà els remes. La noia mirava la feina i decidí ajudar-lo. El lloc i el moment convidaven a contemplar la mar i el cel, tot escoltant el suau xipolleig de les onades, petites, trencant-se sota la barca. Asseguts a l'orla haguessin volgut parar el pas del temps. Retirats del món fascinats es miraven en Xicu i l'Anette. El gran desig es va fer patent amb el primer contacte d'uns dits forts i poderosos al voltant d'un coll fi i suau. La proximitat de la pell inflava la fam incontrolada; una mà entre les cuixes, la galta acariciant la galta, l'escalfor dels dos cossos assedegats, l'olor indescriptible de la noia, la passió incontinguda, intimitat, solitud... Quan la foscor va caure damunt la barca d'en Xicu, els dos joves es van estrenyer mutuament, amb força, es van esgarrifar, i es van mirar amb ulls ardents. La nit era fresca però no sentien el fred; ni la

duresa de la fusta. Petites llengües de foc suraven a l'aigua, procedents del cel. La lluna il·luminava la cara de la noia, que respirava intensament; l'escot de la brusa d'ella permetia entreveure un pit massís i tens, sense sostenidor. L'ànima d'en Xicu tremolava com la fulla del faig en un capvespre tardoral. L'Anette xerrotejava expressions inaudibles, silenciades per uns petons plens de boja passió. Els silencis eren breus i trencats per breus sospirs; era l'èxtasi del moment que precedeix la possessió; deixar-se posseir notant les mans de l'home que acaricia tendrament. El temps, com suspès, passava inconscientment i creien, ambdós, que l'amor viscut aquella nit, a la barca, a les fosques, sota el cel immens, seria etern. Es van dir que s'estimarien sempre. Aquella dolçor viscuda no tenia precedent a la vida d'en Xicu. Les carícies de l'Anette l'havien amanyagat de tal forma que les paraules d'amor brollaven tendres i suaus com si brolessin d'una altra boca. No era el Xicu cridaner, barroer i agressiu. Era un amant pausat, sensible i delicat com el pètal d'una rosa. Tota la seva fúria natural s'havia transformat en una insospitada tendresa. Entregats, ambdós amants formaven un sol ésser. L'expressió del desig i la vida es manifestava en aquella barca.

La cremor dels llavis d'en Xicu buscaven amb avidesa el coll, els cabells, els pits i els braços de l'Anette, que no es resistia gens. Cap frontera impedia acariciar, apropiar-se d'un cos entrelligat. Petites mossegades als llavis tot agafant-li el cap amb les mans, com el qui beu una gran copa, aproximaven l'instant suprem i magnífic d'una penetració que en Xicu retardava voluntàriament, conscientment, calculadament. Un instant ell la deixava despertant l'anhel incontrolat, manifestat amb gemecs, amb les esgarriances de tot un cos que volia fondre's, unir-se en l'altre. La llengua del noi penetrava repetidament dins la boca d'ella; era un moviment rítmic, cadenciós i preparatori; era un preludi. Amb els primers moviments espasmòdics d'ella, el pescador decidí una penetració intensament volguda.

Sigué un acte brusc, fort i enèrgic.

Les mans de l'Anette, agafades a l'esquena del seu amant, esgarrapaven fins fer sang. Més que una nit d'amor sigué un somni del que no despertarien fins que les llums de l'albada inundaren de claror el gran sostre.

Josep Maria Pujol

*Fragment d'un treball inèdit sobre el joc de cartes a Sant Pol
(Continuarà)*

Fins que la mort ens separi, i després... què?

Quan les persones es casen, l'última cosa en que pensen és que un dia o altre els hi arribarà la mort. Però malauradament l'hora de deixar aquest món ens arriba a tots, fet que condiciona econòmicament al cònjuge que sobreviu, i no està de més saber en quina posició pot quedar el vidu o vídua després de tal pèrdua.

El primer que cal tenir en compte és el fet de si el difunt (altrement dit "causant") ha deixat constància de la seva última voluntat, mitjançant testament, o si pel contrari ha mort sense deixar constància d'aquesta voluntat:

En el primer cas, és a dir, en el cas de que el causant hagi fet testament, ens podem trobar amb tres supòsits:

1. Que el causant hagi deixat tots els seus béns o gairebé tots ells al seu vidu, tot instituint-lo "hereu universal". En aquest cas el vidu, econòmicament parlant, queda en la mateixa situació en que es trobava en vida del seu cònjuge, mantenint així el mateix nivell de vida que durant el matrimoni.

2. Que el causant hagi deixat al seu vidu algun o alguns dels seus béns o drets, tot instituint-lo "llegatari", ja sigui en cosa certa i determinada o ja sigui en la universalitat de tots els seus béns. En aquest cas, tot dependrà del llegat atribuït, per saber si el vidu podrà, després de la mort del seu cònjuge, mantenir el mateix nivell de vida.

3. Finalment també pot passar que el causant no tingui en compte al vidu en el seu testament, amb la qual cosa, a no ser que el vidu compti amb béns propis suficients per mantenir el nivell de vida anterior, es considerarà que queda legalment en estat de "pobresa" (pobresa que a vegades pot ser fictícia perquè el que es té en compte és la comparació entre el nivell de vida que es tenia durant el matrimoni i el que es passa a tenir després).

En el cas que el vidu, un cop mort el seu cònjuge, no pugui mantenir el mateix nivell de vida que tenia durant el matrimoni, bé perquè el causant no l'hi ha atribuït res en l'herència, o bé perquè tot i atribuïnt-li béns, aquests no són suficients per mantenir l'es-

mentat nivell de vida, la llei estableix una mesura de protecció a favor d'aquest vidu, que és l'anomenada quarta vidual.

En el cas que el vidu, un cop mort el seu cònjuge, no pugui mantenir el mateix nivell de vida que tenia durant el matrimoni, la llei estableix una mesura de protecció a favor d'aquest vidu, que és l'anomenada quarta vidual

La quarta vidual atribueix al vidu una acció de caràcter personal per a exigir als hereus del difunt l'adjudicació en favor seu de béns hereditaris, en propietat o llur equivalència en diners, a elecció dels hereus del premort, per import equivalent a la quarta part de l'herència líquida del premort; a més, també atribueix al vidu la part proporcional dels fruits i les rendes de l'herència percebuts des del dia de la mort del cònjuge o de llur valor en diners, exceptuant els corresponents a l'any de plor (que és el dret que té el vidu, que no és usufructuari universal de l'herència del premort, a habitar tot l'habitatge conjugal i a ésser alimentat a càrrec del patrimoni del premort, durant l'any següent a la mort del cònjuge, i en consonància amb el nivell de vida que havien mantingut els cònjuges i amb la quantia del dit patrimoni). L'acció per reclamar la quarta vidual s'extingeix:

a) Per la renúncia expressa del vidu després de la mort del causant.

b) Per la mort del vidu sense haver-la exercitada.

c) En contraure matrimoni el vidu, o per la convivència marital amb una altre persona, després de la mort del causant i abans d'exercitar-la.

d) Per prescripció, si al cap de cinc anys a comptar de la mort del consort no l'ha exercitat.

Finalment, respecte a la quarta vidual, cal dir que es perd el dret a reclamar-la en el cas de què el vidu beneficiari abandoni o descuidi greument els fills comuns tinguts amb el causant, i que siguin menors d'edat.

En el segon cas, és a dir, en el cas de que el difunt hagi mort sense haver fet testament, tot dependrà de l'existència o no de fills o descendents:

1. Si el causant es mor sense fills, la llei estableix que serà hereu universal el vidu, sempre i quan existeixi matrimoni en el moment de la mort del causant.

2. Si el causant es mor amb fills i/o descendents, seran aquests instituïts hereus universals, però per protegir al vidu, la llei també estableix que a aquest li correspondrà l'usdefruit universal vitalici de tota l'herència, amb la qual cosa, el vidu queda en la mateixa situació en que es trobava en vida del causant. Cal advertir que aquest usdefruit es perdrà en el cas de que el vidu es torni a casar o passi a viure maritalment o constitueixi una parella de fet amb una altre persona.

Així doncs, la conclusió que s'extreu del que s'ha exposat, és que la successió de qualsevol persona pot ser, o bé voluntària (és a dir, tothom pot disposar la distribució dels seus béns per després de la seva mort); o bé pot ser legal (que només es produirà en el cas de no existir successió voluntària o, tot i existir, si aquesta té alguna mancança que impossibilita l'obertura de la successió testada. Però el que és més important és què, tant en un cas com en l'altre, la llei introdueix mesures per protegir al cònjuge sobrevivent, tot garantint-li no només el nivell de vida al que està acostumat arrel del matrimoni, sinó també la seva dignitat com a persona autosuficient.

*Mònica Fiallega Villaronga
Assessoria Jurídica Núria Verdaguera
Sant Pol de Mar*

Escrit d'agraïment de l'alcalde

Benvolguts convilatans,

Han passat prop de tres mesos des que es van celebrar les Eleccions Municipals, en les que el nostre grup, CiU, en va resultar la llista més votada. Encara que amb retard, doncs, volem fer arribar el nostre agraïment als 760 santpolencs que ens atorgaren la seva confiança i, en general, a tots per la seva participació.

Aquest nombre de vots, i atès que les dues formacions restants, amb 3 regidors cadascuna, no es van posar d'acord en el seu intent de formar govern, va permetre que nosaltres, amb 5 regidors, i sense que abans haguéssim tingut ocasió de negociar amb ningú, el forméssim amb minoria. D'aquesta manera hauríem pogut seguir governant al llarg de tota la legislatura, cosa gens fàcil, perquè sempre ens hauríem trobat que a l'hora de tirar endavant qualsevol projecte subjecte al Ple o aprovar els pressupostos anyals, hauríem hagut de buscar, prèviament, el consens majoritari puntualment –a "salto de mata", com diu el refrany castellà-. Per això, a partir del dia 4 de juliol –dia després d'haver estat escollit alcalde-, vam començar les rondes de negociacions, tant amb A.S. com amb el P.S.C.-E.U., amb l'intent de poder pactar la formació d'un Govern majoritari estable

i amb el compromís d'ajuntar idees i esforços pel bé de Sant Pol. Després de diverses reunions, tant amb uns com amb els altres, i de calibrar la millor opció –gens fàcil, ja que tant l'una com l'altra, al final, les consideràvem bones-, hem arribat a un acord amb el P.S.C.-E.U. Confiam i desitgem que l'entesa assolida entre ambdues formacions resulti pròspera i fructífera per a la nostra vila.

Podria fer una anàlisi del resultat de dites eleccions, en les que CiU vam tenir una davallada respecte a les de 4 anys enrere, però val més oblidar-ho i dir simplement que en som conscients, que assumim humilment la voluntat del poble, de la que n'hem après bé la lliçó, i que a partir d'ara ens posem a treballar per guanyar-nos novament la plena confiança dels santpolencs.

Demanem disculpes per no haver-nos adreçat abans als nostres electors, degut, en bona part, perquè volíem poder-vos comunicar el resultat del desitjat pacte, també, per altra banda, les vacances d'uns i altres han estat causa de la demora per arribar a un acord.

*Francesc Pomés i Roca
Cap de llista de CiU*

El pont sobre la riera

Benvolguts amigues i amics,

Al llarg dels vuit anys que he estat al front de l'Alcaldia i, per tant, presidint l'Equip de Govern, s'han fet moltes obres i desenvolupat projectes importants que han millorat Sant Pol en molts aspectes. Poques vegades, però, hem tingut la satisfacció de rebre la felicitació d'algú reconeixent aquesta realitat. Més aviat, sovint el que sí ens han fet arribar són queixes de tota mena, les que, dit sigui de pas, no m'han sabut pas greu quant han estat raonades i de signe positiu, cosa que no sempre ha passat. Però últimament s'està donant un cas paradoxal que contrasta amb el que he dit, la qual cosa vull posar de manifest. Es tracta del nou pont sobre la riera, del que, abans de fer-lo i mentre s'estava fent, vàrem rebre una allau de crítiques; a uns no els agradava, altres deien que no calia fer-lo, doncs per les poques vegades que baixa la riera es podia travessar tranquil·lament sense el pont; uns altres, sense saber exactament el que valia – el que deien ho havien sentit a dir – el trobaven car; algú també opinava que en poca distància hi havia massa ponts, i naturalment, com sempre passa, també hi havia qui el criticava sense to ni so, per sistema.

Doncs bé, des que el pont es va obrir al públic, aquella allau de crítiques s'han convertit en alabances. Mai cap obra, per important que hagi estat, ens l'havien felicitat tant com aquesta. ¡El que són les coses, veure-ho per creure-ho! Ara resulta que és molt bonic, molt pràctic i que, en definitiva, vàrem tenir una bona idea en fer-lo. Naturalment, els crítics de sempre continuaran trobant-lo nefast. Ho sento.

L'Alcalde

FOTO: P110

**ELECTRODOMÈSTICS
PEIX**

Venda i reparació
Antoni Peix i Manent
Passatge del Mar, 2 • Tels. 93 760 08 11 / 93 760 24 76
08395 SANT POL DE MAR

Caminades Gastronòmiques i Postes De Sol

La idea va sorgir el mes de febrer passat. El Consorci de Promoció Turística Costa del Maresme ens va proposar participar en el primer catàleg d'ofertes turístiques del Maresme, coordinat i finançat per la Diputació de Barcelona.

La proposta era clara, havíem de crear un producte turístic que fos rentable en totes les seves dimensions, econòmica, social i mediambiental. L'oferta era temptadora i arriscada alhora, ja que mai abans s'havia fet res igual.

Així doncs, des de l'àrea de Promoció Econòmica es va començar a treballar, pensant la fórmula que ens permetés implicar alguns sectors privats de Sant Pol, el poble com a nucli potencial de promoció i en darrer lloc el mateix Ajuntament. Calia perfilar-ho, però teníem una idea clara: una

caminada per mostrar els encants del poble i un sopar.

Vam parlar amb els restauradors de la vila i la idea els va agradar, els vam proposar que elaboressin un menú ben atractiu: mediterrani, amb productes de la terra i que fos representatiu de cada un dels restaurants que participaven en l'oferta. També vàrem contactar amb la Cooperativa Agrícola FRESPOL per tal que col·laborés obsequiant a cada un dels participants amb una cubeta de maduixots de Sant Pol; i finalment davant el fet que calia contractar algú que fés de guia dels grups cada dissabte, vàrem pensar en en Jesús Gómez i Perarnau com a persona entesa en natura, amb la capacitat de despertar la fascinació per l'entorn natural.

L'oferta va agradar a l'experta en definició de productes turístics del Maresme Sra. Josefina Comellas i fou apta per entrar a dins el catàleg primavera-estiu 1999. El paquet turístic, per les seves característiques de creació: de mig dia, sense allotjament, basat en la gastronomia com atractiu per donar a conèixer el poble, justifica desplaçaments de zones properes, bàsicament enfocat al mercat turístic català.

A partir d'aquí, va començar la feina de disseny del producte, comercialització i difusió. Un fons amb una platja i un sol que se n'anava a la posta presidien el cartell, l'encapçalava el ja clàssic "fem poble" i a peu de pàgina la silueta del municipi i la frase "Sant Pol de Mar a tota hora". Centrat al mig tota la informació necessària: horari,

preu i lloc de trobada. Era original i diferent; el vam fer arribar a totes les entitats i comerços santpolencs, oficines de turisme d'arreu de Catalunya; la premsa, ràdio i televisió també hi eren implicats,..., resumint: han estat tot un èxit de participació.

Al voltant de 300 persones han vingut a descobrir Sant Pol, moltes per primera vegada, d'altres per tastar la nostra gastronomia, o per fer quelcom diferent un dissabte d'estiu a la tarda, fins i tot a l'última caminada vàrem gaudir de la presència d'uns alemanys i uns italians.

Des de l'Àrea de Promoció Econòmica estem satisfets amb la feina feta, tot just és un petit pas endavant, ens hi vam atrevir i ha funcionat.

El nostre objectiu és continuar treballant per promoure activitats que portin gent, que donin a conèixer Sant Pol, la seva cultura, festes, tradicions, i els racons més encantadors dels que gaudim, tots junts fan un poble, els vilatans del qual treballen per no perdre l'essència com a tal.

JOAN XUMETRA I PUJOL
REGIDOR DE PROMOCIÓ ECONÒMICA

FRASES ANÒNIMES DE CAMINANTS

"Entretingut, dinàmic i amb un final per llepar-s'hi els dits"

"Molt bé, ens va agradar molt. Per cert, el guia un 10"

"Si el proper any canvieu l'itinerari, tornarem"

"Una bona manera de "fer Poble"

"Ens va agradar molt la rebuda a la plaça de la vila amb maduixots i l'assuadora"

"MADUIXOTS DE SANT POL", un detall molt simpàtic"

"Per repetir"

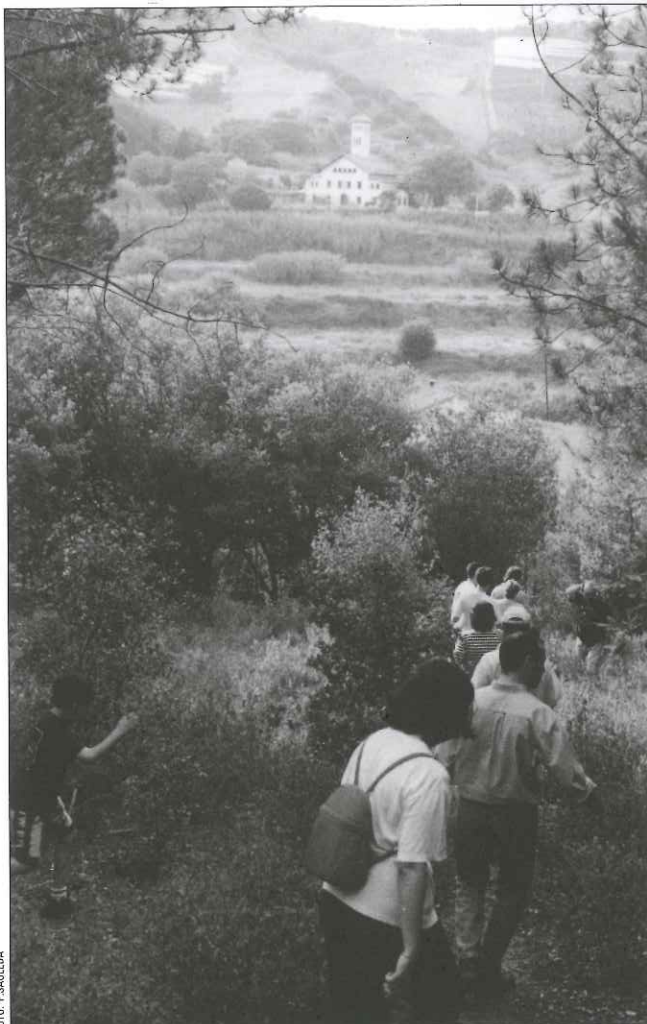

FOTO: P. SAULEDA

Itinerari de les caminades

Quan ens trobem a l'Ajuntament, el primer que es fa és explicar el recorregut. "S'ha de caminar molt?" No, home no. Unes 2 hores i mitja però molt suaument. És un itinerari distret i bastant planer, només trobarem alguna pujada. Per muntar-lo s'ha fet un enllaç entre dos itineraris del llibre del CESP "Pels volts de Sant Pol" editat per l'Ajuntament. En Jesús Gómez, que ens acompanyarà i farà de guia durant la passejada, diu que molta gent li pregunta què són les marques de color vert que trobem pel camí. Aquestes fites marquen un itinerari senyalitzat i tothom que vulgui el pot fer per lliure.

La caminada, que acabarà en un tiberi al restaurant de Sant Pol escollit, està enfocada des de la gastronomia autòctona. Tota la passejada gira entorn del vi. Se surt de l'Ajuntament pel carrer de Mar, el carreró, l'andén, es fa notar el túnel i l'ermita de Sant Pau. Es segueix per la Punta fins arribar a Tochar Ferro. "Es creu que aquesta dita ve de l'expressió mariner "Tocar el Hierro", ens explica en Jesús. "Té l'origen en el trajecte que feien els grans mariners a Amèrica, tocar l'illa del Hierro volia dir que eres al límit del país abans de travessar l'Atlàntic. Aquí hi havia molts mariners, d'exportacions amunt i avall... Era una expressió casolana que volia dir que no te n'anaves gaire lluny (a Amèrica), o a Calella. Només vaig fins aquí i torno, no travesso l'Atlàntic, no surto del país, em quedo al límit, toco ferro i torno a casa a dormir".

Es passa per la via i per sota la N II, aquest tros està molt abandonat però és l'únic pas. S'arriba a Morer, que és on comença pròpiament la caminada. Es comencen a trobar les primeres estructures d'allà on hi havia pogut haver vinya. En Jesús explica els diversos canvis que ha patit la vegetació en aquest indret, es troben alzines normals i alzines sureres. "L'actuació humana ha canviat el paisatge al llarg dels anys, però la natura és savia i ha tornat el que hi havia en un principi. Les alzines autòctones van ser arrancades per plantar vinya, segurament pels romans, els benedictins ho van continuar, però va venir la filoxera i va arrassar-ho tot, llavors

van plantar-hi pins, alguns van triomfar, però el que realment va passar és que l'estructura original, que era d'alzines, encara que hagi sofert modificacions ha tornat." Pujant cap a Morer, es passa per can Muntaner. Es continua pujant. Ara trobem eucaliptus coronat, "deu tenir uns 120 anys", diu en Jesús, "va molt bé perquè neteja de paràsits, mosquits i mosques, per això no és d'estranyar que totes les masies antigues en tinguin o que tinguin mimoses, perquè a cada estació de l'any els faci un servei, una és per afavorir la polinització, per tenir ruscs de mel, i a l'estiu la producció de l'eucaliptus per allunyar insectes."

I així, anar parlant, no ens adonem de la pujada. Entrem al camí de can Xai, vall recuperada des dels últims anys. Es troben cargolins que no es trobaven, "la presència d'aquests cargolins vol dir que la terra està molt neta d'insecticida, això és important perquè si no es respecta es trenca la cadena", explica en Jesús. Seguim amunt, ara trobem pins, "segurament abans això també era vinya". Es passa per sota l'autopista, quina desgràcia pel paisatge, pensen alguns. "El pas és millor que sigui així que amb terraplè", consola, "perquè seria nefast pels animals". Es puja cap al castrum. "Els benedictins no van venir aquí per casualitat", explica en Jesús, "i abans els romans ja hi havien estat per explotar la vinya" La prova, diu, està en que el castrum no és tal castrum, "ho és en quant a que hi havia una representació militar, però més que res de recolzament als individus que estaven ficats a l'explotació vinícola." També hi havia una producció d'ànfores, on es posava el vi pel trasllat en barca. "Fa uns dos anys es van trobar a Roma moltes deixalles d'ànfores amb el segell de "Vinus laietanus", que era la denominació d'origen d'aquí, però fins que no es va descobrir el castrum, que era en realitat una cooperativa vinícola, no se sabia d'on venia la producció". -Què és això del castrum? "El castrum és una torre de vigilància, un aquartelament d'uns 8 o 10 soldats, que s'ocupava de la vigilància dels pagesos i de la cooperativa. Aquesta cooperativa era una cosa molt important." També era un lloc estratègic sensacional. "Hi ha un

petit estret des d'on es veu el mar, és l'únic punt des d'aquesta zona des d'on es pot veure".

Després donem la volta i ens dirigim cap a Burinons. En Jesús explica la diferència entre pi blanc i pi mediterrani que es troben pel camí. Ens aturem al davant de Can Mascaró. "La torre de can Mascaró té gairebé 5 pisos, segurament l'amo tenia ganes de veure el mar com des del castrum". Passem per la vall de Burinons, que té unes condicions ideals per plantar vinya. Ara la gent ja bufa, sort que fa baixada. En un últim esforç enfilem el camí cap al coll del Serrat d'en Mas. Es van trobant tilers. En Jesús fa notar als de fora que Sant Pau té una estructura diferent per davant, blanc ("des del mar sembla un vela inflada"), i per darrera, que conserva la pedra pelada de l'època dels benedictins. "Era una estructura de fortificació en prevenció dels atacs del moriscos. A l'església de Sant Jaume també hi ha una torre de vigilància i control marítim. Abans aquestes estructures es veien des de tots els racons del poble".

Ja a Sant Pol ens aturarem a les cases modernistes del recorregut. Al carrer Tobella, en Jesús ens fa veure que els arbres que hi ha són diferents dels que se solen veure: plàtans moreres... "Va ser un problema plantar arbres aquí perquè les arrels entraven a les clavegueres. Al final es va solucionar amb catalpes, de la família de les mongeteres, perquè la tija d'aquest arbre creix en vertical." Finalment tornem a l'Ajuntament. Allà s'obsequia a tots els participants amb uns dossiers i una caixa de maduixots. Ara ja poden anar a sopar.

En Jesús valora molt positivament l'experiència i pensa que s'hauria de repetir l'any que ve, la dificultat però es trobar un altre recorregut adient. "Aquest és un itinerari per tots els públics. Si es fa un altre és difícil trobar una altra ruta assequible per tothom i també sobre la que es pugui fer una explicació coherent, seguint el fil d'un tema. Hi ha la possibilitat de seguir un itinerari urbà, però el problema és que no es pot anar amb tanta gent. També queda el recurs de fer temes monogràfics, per Masies, obrir la cripta de Sant Pau..."

Ester Roig

Oficina de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar

L'Àrea de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar, acaba de posar en funcionament un nou servei: L'OFICINA DE PROMOCIÓ ECONÒMICA.

Tot i que és un servei jove, hi ha moltes ganes de treballar i és el nostre desig que arribem a esdevenir una eina de desenvolupament global del nostre municipi.

Els àmbits de treball a desenvolupar són molts, però com totes les coses cal anar pas a pas, amb l'objectiu de crear la infraestructura adequada que permeti realitzar tot allò que ens hem proposat.

La intenció és gestionar i coordinar tots aquells sectors de Sant Pol que, d'una manera o altra, formen part del desenvolupament socioeconòmic local: comerciants, restauradors, hotelers, agricultors, industrials i empreses privades. A tots ells els tindrem informats i els assessorem sobre qualsevol idea de negoci, potenciació del mateix o com posar en marxa una empresa (facilitats de finançament, de contractació laboral, estudi de viabilitat i diagnòsi prèvia del projecte presentat a l'oficina); posarem a l'abast de tothom els cursos de reciclatge per treballadors en actiu o els ocupacionals pels qui estiguin en situació d'atur que es realitzen a la comarca, és a dir, l'àrea concreta de formació-ocupació serà un servei dirigit a tots els santpolencs

que busquen feina o volen millorar la mateixa.

Tot això que acabem d'esmentar respon a un ambiciós projecte que cal endegar paulatinament.

Actualment ja funciona la borsa de treball, lloc on atenem els qui busquen feina, els assessorem i orientem en l'àmbit de l'ocupació. De moment, ja hem atès i donat resposta a sis demandes de noves empreses ubicades al nou Polígon Industrial.

A curt termini, concretament el proper mes de setembre, entrarà en funcionament la primera fase d'aquest nou projecte: L'Oficina del Consumidor.

L'accés a ella es podrà fer de diferents maneres, les quals seran comunicades a tothom mitjançant una carta que no tardareu a rebre. Hi haurà a la vostra disposició:

- 1) Un número de telèfon
- 2) Un número de fax
- 3) Una adreça electrònica

Posarem a disposició de tothom un nou número de telèfon, en el qual us respondrà un contestador i on podreu deixar constància de queixes, preguntes o suggeriments que ens vulgueu fer sobre qualsevol representant polític municipal o servei de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar: Policia Local, oficines, servei d'aigua, neteja, enllumenat, la llar d'infants,....etc.

Deixant el vostre nom, adreça i telèfon us contestarem; si per altra banda voleu mantenir l'anonimat, el tema que hagueu plantejat, quedarà enregistrat i el tractarem, ja sigui per solucionar-lo si és una queixa, o per tenir-lo en compte si és un suggeriment.

D'igual forma es respondran o quedaran enregistrats en cas de voler mantenir el vostre anonimat, tots aquells missatges que ens arribin mitjançant l'adreça electrònica o el fax que ben aviat tindreu a la vostra disposició.

El principal motiu d'aquest nou servei és que nosaltres, els vostres representants a l'Ajuntament, tinguem informació i valoracions de primera mà, d'una forma directa i sense mitjancers. Volem governar el poble amb el suport dels vostres consells i opinions.

Us demano que utilitzeu aquest servei al màxim, doncs des de la Regidoria de Promoció Econòmica, estem treballant amb il·lusió tots els àmbits que impliquen la creació d'una infraestructura per aquesta nova àrea, la qual esperem esdevingui una eina d'utilitat per a tots els vilatans.

JOAN XUMETRA I PUJOL
REGIDOR DE PROMOCIÓ ECONÒMICA

Notícies de la Regidoria de Cultura

Primer de tot la Comissió de Festes vol agrair al poble de Sant Pol la seva participació en la Festa Major. Cal destacar sobretot el bon comportament de tothom i s'ha de donar les gràcies a tota la gent que indirectament o directa ha participat en aquesta Festa Major. Esperem que l'any vinent poguem tornar a celebrar-ho amb la mateixa il·lusió i les mateixes ganes.

El passat dissabte 28 d'agost es va celebrar un sopar amb ball als Garrofers, organitzat per l'Associació de Veïns com

a despedida de l'estiu. Amb aquesta iniciativa popular, l'associació vol insistir que els Garrofers és un barri més de Sant Pol i no una urbanització apartada de la vida social.

Des de la Regidoria de Cultura s'està preparant un SOPAR DE CAP D'ANY amb BALL POPULAR amb POLISPORTIU. Els preus seran assequibles i s'espera que molta gent s'animi a participar en aquesta nova iniciativa.

L' esport a Sant Pol de Mar

Sens dubte, des de l'últim número de l'ENS, i dins del món de l'esport s'han succeït un bon grapat d'activitats promogudes tant des de la Regidoria d'Esports com des del Consell Municipal d'Esports.

Dins del mes d'abril va tenir lloc la Tercera Jornada de Tennis Taula, que com en les edicions anteriors va suposar un gran èxit de participació.

Les classificacions finals varen ser :

Alevins

- 1.- Roger Ferrer
- 2.- Sergi Andres
- 3.- Carles Belles

Infantils

- 1.- Jordi Escayola
- 2.- Jordi Verges
- 3.- Santi Tarridas

Femines

- 1.- Eugènia Jube
- 2.- Marta Rodríguez
- 3.- Laura Rangil

Sèniors Masculins

- 1.- Josep Rifa
- 2.- José Ramon Pou
- 3.- Salvador Coll

A finals d'abril es va acabar el Segon Campionat de Tennis d'Hivern que va tenir lloc en les instal·lacions del Club Tennis Sant Pol i que des del mes d'octubre va acollir fins a 70 participants.

Els sis primers classificats varen ser:

- 1.- Joan Toll
- 2.- Eloi Vives
- 3.- Josep Ragull
- 4.- Xavi Garcia
- 5.- Jordi Sala
- 6.- Jordi Codorniu

També de finals d'abril al 9 de maig es va celebrar la Quinzena de l'Esport que va oferir activitats esportives per a grans i petits, sense oblidar les dues sessions de cinema, l'audiovisual ofert pel Centre Excursionista i, com no, les Setenes 12 Hores d'Esport Escolar que varen tornar a ser la millor cloenda per aquesta quinzena esportiva.

El diumenge 6 de juny es va celebrar el 10è. Torneig de Futbol Sala Base de Sant Pol de Mar, que enguany varen disputar l'Arenys de

Munt, el Canet i L'Hotel F.S. de Sant Pol.

Dins de la Festa Major de Sant Jaume cal destacar novament l'èxit de l'aeròbic a La Punta a càrrec d'Inma Garcia i el Campionat d'Escacs que organitza i coordina d'allò millor l'Enric Vicens.

Finalment el dissabte 14 d'agost es va celebrar la Tercera Cursa Popular de Natació que novament va superar el número d'inscrits de les edicions anteriors.

Les classificacions finals varen ser les següents :

Categoria Infantil:

Masculí

- 1.- Gonzalo Bataller
- 2.- Adrià Jurado
- 3.- Antoni Orenes

Femení

- 1.- Marta Noguera
- 2.- Anna Tobella
- 3.- Andrea Jurado

Categoria Open:

- 1.- David Pujol
- 2.- Jordi Pallarès
- 3.- Pere Pujol

- 1.- Thais Casadevall
- 2.- Miriam López
- 3.- Mireia Redondo

Durant la primavera i l'estiu s'han seguit donant al Polisportiu les classes d'Aeròbic a càrrec de Laura Casanovas i Inma Garcia.

També ha tingut lloc durant els mesos de juliol i agost el Casal Esportiu sota la direcció de Joan Tarruella.

Dir també que des del Consell Municipal d'Esports i dins d'aquesta nova legislatura que hem encetat fa ben poc seguirem treballant per mantenir totes a aquestes activitats que en els darrers anys us hem fet arribar i procurarem preparar-ne d'altres per tal que en un temps no massa llunyà l'esport a Sant Pol estigui a l'abast de tothom. A destacar que dins la Regidoria ha estat nomenat Coordinador d'Esports el Sr. Manel Ortiz Oliva .

**Consell Municipal d'Esports
Regidoria d'Esports**

El regidor d'Esports fent entrega dels trofeus als primers classificats del torneig de tennis

L'Hotel F.S. de Sant Pol de Mar

Participants del partit CEIP Sant Pau-Consell d'Esports, dins de la Quinzena de l'Esport

La monitora d'aeròbic, l'Inma Garcia, i unes quantes de les seves alumnes van començar la Festa Major 99

Rocòdrom a Ca l'Arturo. Quinzena de l'Esport

Equip del Basquetbol Sant Pol que va jugar envers el C.B. Calella dins la Quinzena de l'Esport

AJUNTAMENT DE SANT POL DE MAR

Grup Municipal d'Acció Santpolenca - Acord Municipal

Resum-valoració de la situació política actual del poble segons AS

A bans de res, agrair a totes les persones que van col·laborar de diferents maneres en l'exercici de la democràcia el passat 13 de juny, ja sigui com a representants o candidats de les diferents llistes, com a representants de l'administració pública o bé com a electors complint amb el deure democràtic.

I més especialment estem en deute amb tots els que han fet possible la candidatura d'Acció Santpolenca - Acord Municipal demostrant que en democràcia s'hi pot participar més que un sol dia cada 4 anys, el que garanteix una qualitat política en progressió ascendent i cada cop més difícil de superar. I, com no, donar les gràcies a tots i cadascun dels 519 electors i electores que van introduir la papereta d'AS a l'urna aquell diumenge de finals de primavera que va començar tapat i va tenir estones de sol i de pluja. A ells ens devem i per ells i per tots els que no van votar-nos o ni tan sols van anar a votar treballarem aquests 4 anys, perquè siguin molts més els que en acabar aquest període creguin en la participació en les institucions democràtiques.

Comparant els resultats amb els de 4 anys enrere el primer que veiem és que hem crescut de 178 vots, passant dels 341 als esmentats 519, el que representa un increment del 52%. En percentatge del total de vots emesos també hem crescut passant del 23% al 29%. I més dades optimistes, el número de vots de les municipals respecte de les europees ha crescut en un 253%, ja que en aquestes últimes, que es van recomptar just abans de les municipals, ERC, que és qui ens representa davant de la Junta Electoral, al Consell Comarcal i a la Diputació, va treure 147 vots. A les europees, ERC estava integrada en coalició amb el Partit Nacionalista Vasc, Eusko Alkartasuna, Els Verds i Unió Mallorquina (PNV-EA-ERC-EV-UM) i estrenaran nou grup parlamentari anomenat Els Verds-Aliança Lliure Europea (EV-ALE) amb 48 representants i per tant serà el 4t. de la cambra.

La dada pessimista ve de la llei d'Hondt que ens ha perjudicat en l'adjudicació de regidors ja que depassarem més que sobradament els 3 (1 més que fa 4 anys) i no ens ha donat el 4t. a manca de 16 vots trets de la massa global d'abstenció o, si es vol, a manca de 7 vots trets del PSC que és qui va entrar l'onzè i últim regidor, en aquest cas regidora. El seu costat positiu, però, és que darrere de cada regidor d'AS hi ha 173 electors, per 152 en el cas de CiU i només 133,6 en el del PSC.

Tot i que en termes absoluts el vencedor ha estat CiU, en termes relatius d'evolució del vot el clar vencedor ha estat AS. L'augment del PSC no és tan espectacular si es té en compte que en gran part prové d'anar conjuntament amb la candidatura històrica d'IC, potser preveient que a les autonòmiques també anirien junts, cosa que finalment no serà. El cas del PP, que es va quedar fora de l'Ajuntament a manca de 4 vots demostra una vegada més que entrar a un Ajuntament no és tan fàcil com pot semblar.

L'objectiu d'AS per aquestes eleccions era que ningú treïés majoria absoluta i que, per tant, s'hagués de negociar un pacte que afavorís la pluralitat, la participació, la transparència, la cooperació i el control.

Com a valoració de la pre-campanya i la campanya electoral estem en general satisfets perquè Sant Pol, a diferència d'altres poblacions, no va quedar invadit ni empastifat de cartells, pancartes, pamflets, banderoles i altre material que per excessiu creiem crea rebuig a la gent que veu la política com una cosa secundària que no ha d'alterar el normal desenvolupament de la vida diària. Lamentem l'excés de paperassa i més encara quan es tracta d'anònims que calumnien el nom de persones triades pel poble.

Com a valoració de la negociació post-electoral, en el moment d'escriure aquestes ratlles (a 25 d'Agost) encara no s'ha tancat el procés. Hi havia l'opció de govern en minoria de

CiU, cosa difícil si ells no tenen cap garantia de suport puntual. L'aconsejable sempre és un pacte, i n'hi havia tres de possibles:

1r.- AS-PSC per fer un govern de progrés i donar el canvi que reclamàvem a la campanya.

2n.- CiU-AS per garantir la governabilitat i donar potser en menor mesura el mateix canvi.

3r.- CiU-PSC per garantir la governabilitat i repetir l'experiència de l'anterior legislatura.

Ens sap molt greu no haver pogut satisfer les aspiracions de grans canvis i les esperances que molts, molts santpolencs havien dipositat en la primera opció de pacte. Ha estat impossible malgrat la nostra voluntat negociadora, no corresposta per part del PSC (PSC-PSOE) PMC-EUSP, que ens volien imposar amb prepotència i tarannà autoritari el seu candidat. En un full informatiu passat posteriorment per aquest grup deixen clar que no només el seu candidat sinó que també ens volien imposar el seu programa i la seva manera de fer al 100%, quedant nosaltres d'aquesta manera reduïts al no res. Encara no ens expliquem per què es van comportar de la manera que ho van fer tot aquest temps, més quan el nostre candidat havia expressat la seva voluntat de retirar-se de la política activa a meitat de la legislatura i facilitar-los el terreny cedint-los l'alcaldia els 2 últims anys permetent-los preparar-se el futur. Ens vam sentir desenganyats. Els motius que han argumentat no ens han convençut i creiem que van ser un pretext per evitar un pacte que no sabem per què no han volgut. Ens han ensenyat que no volen compartir i a la vista del resultat ells mateixos s'han auto-exclòs. "La sort que hem fet de no entendre'ns-hi" era el sentiment majoritari nostre a la vista del que ens proposaven.

Grup d'Acció Santpolenca - Acord Municipal

NOTA DE L'ENS: A hores d'ara la negociació s'ha tancat i se sap que el pacte de govern serà entre CiU i el PSC, mentre que AS seguirà a l'oposició. El nou govern, encapçalat per l'alcalde Francesc Pomés, el formaran Joan Xumetra, regidor de Promoció Econòmica i Règim Intern, Joan Piqueras, que portarà Governació i Esports, Montserrat Garrido, que serà la responsable de Sanitat, Serveis Socials i Medi Ambient, i Josep Mesures, que serà el regidor de Cultura, Joventut i Serveis. Els representants del PSC que participaran en aquest nou pacte són: Francesc León, que es tornarà a encarregar dels temes d'Ensenyament, Francesc Roura, que serà el responsable d'Obres Públiques i Parcs i Jardins, i Anna Roigé, que serà la nova regidora d'Hisenda, Patrimoni i Recaptació.

400 anys d'Ajuntament

Aquest any, el nostre Ajuntament compleix 400 anys. Al igual que la majoria de pobles de la rodalia, Sant Pol va obtenir el primer Consell Municipal l'any 1599, concedit en privilegi per Gastó de Montcada, a

canvi, però, del pagament de 300 lliures. En aquest número de l'ENS volem fer memòria d'aquell fet i l'historiador Pons i Guri ens ha ajudat explicant el que va passar i documentant-ho amb el text de l'escriptura original.

El Privilegi del Règim Local de Sant Pol de Mar de l'any 1599

Com ja és prou conegut, la vila de Sant Pol de Mar venia integrada dins del terme del castell de Montpalau, pertanyent al vescomtat de Cabrera, dins la Vergueria i bisbat de Girona, com a barri marítim de la parròquia de Sant Cebrià de Vallalta.

L'any 1566 els habitants de la ribera de Sant Pol van construir una capella dedicada a Sant Jaume, obra que durant 3 anys duagué a terme el mestre de cases oriünd de França Joan Salvador. Aquella capella serví d'església parroquial des de l'any 1574 quan s'erigí Sant Pol com a sufragània de la de Sant Cebrià i no passà gaires anys que no s'anés a la construcció d'un nou i magnífic temple.

Els habitants de la parròquia, encara que fos sufragània, coneguda per ribera de mar de Sant Pol, eren governats per un sotsbatlle que depenia del batlle del terme de Montpalau i els interessos locals eren administrats per un consell general que aplegava en assemblea tots els caps de casa. Aquest incipient regisme municipal es reunia només que eventualment, i encara havia de demanar autorització per cada vegada al governador del Vescomtat de Cabrera que residia a la seva capital d'Hostalric. Amb tot, dins de les seves petites i encara que eventuais atribucions, els homes del consell local de Sant Pol, en un període imprecís que va d'entre 1576 i 1594, havia obtingut del seu baró Francesc de Montcada poder subvenir les despeses de llur comunitat per mitjà del monopoli local de la fleca i la taverna que els atorgà *ad beneplacitum*, o sia a títol precari i l'arrendament de la carniceria.

A la mort del noble Francesc de Montcada, esdevinguda el 1594, el succeí el seu fill Gastó de Montcada, qui fins aleshores era virrei de Sardenya. A darreries del 1598, Gastó de Montcada vingué a conèixer i a obtenir nous rèdits dels seus dominis a Catalunya, com a marquès d'Aitona, comte d'Osona, vescomte de Cabrera i de Bas i altres baronies. El seu pas pel nostre terme del castell de Montpalau, el trobem documentat en diferents dades del primer semestre de 1599, sobretot al mes de gener.

A Sant Pol de Mar, Gastó de Montcada hi fou present el dia 12 de gener de 1599 i, a "la plaça pública i comú de la vila" com diu el document, atorgà la creació del regisme local, transformà de precari en permanent el privilegi de la fleca i taverna, i corregí els abusos del concessionari de la carniceria. Tot això, als santpolencs no els va sortir de franc, perquè el baró s'endugué una bona picossada de

diner a canvi de la seva benvolent generositat. D'aquell esdeveniment en llevà acte públic el notari Jaume Joan Homs que regia la notaria del terme de Montpalau.

Enguany s'han complert els 400 anys d'aquell esdeveniment. El millor comentari que li podem dedicar, serà posar a l'abast del públic el contingut de l'escriptura que ens trameté aquell antic notari i es conserva a l'Arxiu Històric Fidel Fita (G.adv.413-3).

Josep M. Pons i Guri

FOTE: ARXIU P. SAULEDA

Text del Privilegi de l'any 1599

El protocol d'aquest important document, comença en llengua llatina. Ací el traslladem a continuació en l'idioma català tal com segueix:

"En nom de Déu. Sàpigui tothom que Nós don Gastó de Montcada, senyor de la Casa de Montcada, Marquès d'Aitona, Comte d'Osona i vescomte dels vescomtats de Cabrera i de Bas i de llurs viles, castells, llocs i termes, Gran Senescal de la Corona d'Aragó, Mestre Racional de la Casa i Cort de la Sacra Catòlica i Reial Magestat del Rei nostre senyor en els regnes de l'esmentada Corona d'Aragó i membre del seu Consell. Considerant que fa poc que, per part de la universitat i sengles habitants de la nostra vila de Sant Pol del terme de Montpalau s'ha fet mostra i presentat una súplica contenint diversos capítols, que Nós havem acordat, segons resulta de llur contingut que és tal com segueix."

(A continuació repren en català amb les següents paraules:) "La universitat de Sant Pol fa de servey graciós al señor Marquès de Aytona, son señor, de dos-centes lliures moneda barcelonesa pagadores de assí a Carnestoltes propiament en comptants, ab condició que aquest servey gratuït no sie tret en conseqüència altra vegada. Item li offerexen al dit señor Marquès tres-centes lliures de dita moneda barcelonesa pagadores dins tres anys comptadors del dia de vuy ab tres yguals pagues, ço és cent lliures cada any a compliment de sinch-centes lliures de dita moneda, les quals la dita universitat li dóna en agrayment de la gràtia o mercè que dit señor Marquès los ha promès fer, com ara de present los ne fa gràtia, mercè y privilegi y gràtia especial, consedeix a la dita universitat de Sant Pol que pugan anomenar dos jurats y un clavari y sis hòmens de Consell, los quals hajen tots traure de bossa, feta primer enseculació de vuyt persones per a concórrer en jurats y vint persones ço és los dits vuyt enseculats per a jurats y altres dotse que entre tots fassen número de vint persones, dels quals

se hagen de traure lo clavari y sis homens de consell lo dia segon de Paschua de Ressurecció de quiscun any, als quals jurats y clavari y homens de Consell done dit señor Marquès licència y facultat que's puguen junctar y congregar ab acistència del balle o altre official del señor Marquès y que puguen tractar

obligats a donar llurs comptes als dits oydors de comptes y balle dins quinze dies après que hauran dexat llurs officis en pena de tres lliures barceloneses aplicadores la mitat als còffrens del dit señor Marquès y la altra mitat applicadora a la obra de la isglésia y la terça part de aqueixa mitat servesca per al balle executant."

"Item, lo dit señor Marquès, entenent que lo excel·lentíssim señor don Francisco de Montcada, Marquès de Aytona de bona memòria llur pare, y après son General Governador, havien concedit la flecha y taverna o lo dret de tenir flecha y taverna a la dita universitat de Sanct Pol, entenent que dita universitat ha usat de dita flecha y taverna y empleat bé y ab bones obres lo procehit de aquella, per ço y altrament, ara lo dit il·lustríssim señor Marquès de Aytona los concedeix y stableix ho in emphiteosim per a millorar y no deteriorar y ab retentió de la señoria directa, us de fatiga, dret de emparar y rettenir y ab prestatió de un sou de cens, pagador quiscun any en la festa de Nadal, concedeix y atorga a la dita universitat de Sanct Pol la dita flecha y taverna y dret de tenir aquella per a ells y los seus perpètuament, revocats tots beneplàcits fins vuy retinguts, e dita universitat de Sanct Pol accepta dit establiment ab la prestatió de dit un sou de cens y ab les retentions predites, volent dit establiment sie allargat ab les clàusules necessàries y a salvetat de les parts substantia no mudada."

"E més, dit il·lustríssim señor Marquès, de gràtia special, firma y de nou concedeix tots y sengles privilegis y gràties que sos predecessors fins lo dia de vuy han atorgats y concedits al terme de Montpalau y als naturals y habitants de aquell y specialment als habitants de Sanct Pol."

"Item lo dit señor Marquès los concedeix per privilegi que, finit lo present arrendament de la carniceria, no puga lo carnicer tenir més tinguda de bestiar en lo terme de Sanct Pol de aquell que porà còmodament suportar

FOTO: LLUIS TU

de les coses de dita universitat, y assentar ab un llibre les determinacions y conclusions que faran y fer dites enseculacions y extractions de jurats, clavari y consellers. Entès emperò que lo balle o official qui acistirà en dites ajustades y consells no puguen demanar ni rebre salari per la dita acistència, empero que tinga veu en dit consell com cada hu dels altres jurats y consellers. E més lo dit señor Marquès los concedeix que en dit consell puguen anomenar oydors de comptes qui en presència del balle hogen los comptes al Clavari y als altres qui hauran tingut administracions de la universitat, los quals sien

dit terme, a coneguda del Governador o Jutge Ordinari si les parts no se'n concordaven, e que si mal farà lo dit bestiar, que pach lo dany conforme se acostuma pagar en les altres parts."

"Item mana lo dit señor Marquès al dit carnicer que lo bestiar que engreixarà dins del terme, no'l puga vendre que no reste sufficient provisió per a la carniceria, car justa cosa és que la universitat reste primer provehida, puy lo bestiar haurà engreixat en dit terme, lo qual, capítol mana a son balle que'l fassa tenir y guardar request per los jurats de dicha universitat y que dit carnicer durant lo temps de son arrendament hage de donar rahó al balle residint en Sanct Pol abans que fasse dites vendes, o als jurats de les vendes haurà de fer."

"Item vol[en] dit señor Marquès y la dita universitat de lo present acte de servey, establiment, gràtia, confirmatió y nova concessió sie allergat ab les clàusules, obligations y renuntiations necessàries y stil·lades, conforme lo us y pràctica de bons notaris y lo stil del notari devall scrit, a tota salvetat y seguretat de les parts, substantia en res no mudada."

Continua el document, novament en llatí, amb un conjunt de fórmules i clàusules acostumades, àdhuc de seguretat, sobre el precedent contingut, i d'acord amb l'estil notarial d'aleshores, inclòs el jurament del marquès, que, traduït al català, diria: Jurem en la nostra ànima, pel senyor Déu i els seus quatre Sants Evangelis, tocats corporalment amb les nostres mans, que aquestes les nostres concessió, resolució, llicència i totes i cada una de les demés coses que deixem estipulades, per sempre les tindrem per confirmades, grates i valedores, les complirem fidelment i mai les infringirem ni contradirem per cap causa ni motiu. Fa esment de que això ha tingut lloc a la plaça pública i comú de Sant Pol el dimarts, dia 12 de gener de l'any 1599, essent-ne testimonis l'il·lustríssim Felip de Roger resident a Calella i el notari de Camprodon Pal·ladi Toralles. Clou l'escriptura amb el seu signe el notari Antoni Joan Homs, que tenia cura de la notaria del terme del castell de Montpau.

Els alcaldes de Sant Pol al segle XX

1899-1902	MAGÍ PAULÍS ROURA
1902-1903	FRANCESC TORRAS ROCA
1903-1904	MAGÍ PAULÍS ROURA
1904-1912	VICTORIÀ MAS ROURA
1912-1914	LLUÍS TOBELLA SOLER
1914-1917	FRANCESC TORRAS ROCA
1917-1922	JOSEP PLANIOL CLARAMUNT
1922 (gener-agost)	FRANCESC TORRAS ROCA
1922-1923	SEBASTIÀ VILA ELIER
1923 (juliol-setembre)	JOSEP COLL ABERT
1923-1925	PAU PUIGVERT PLANA
1925-1927	JERONI CARBONELL CASANOVAS
1927-1930	LLUÍS TOBELLA SOLER
1930-1931	JERONI CARBONELL CASANOVAS
1931-1934	SEBASTIÀ FULQUET RAMON
1934-1936	FRANCESC TARRIDAS SAULEDA
1936 (febrer-novembre)	ALEIX CLARAMUNT MAS
1936-1937	JOAN VILLÀ HORTA
1937-1938	JOAQUIM POU MAS
1938-1939	ALEIX NUALART ROCA
1939-1944	LLUÍS TOBELLA SOLER
1944-1952	JAUME TOBELLA ADROHER
1952-1958	JOSEP SAULEDA ROCA
1958-1973	FRANCESC TARRIDAS SAULEDA
1973-1975	BALDOMER CARBONELL PASCUAL
1975-1979	JORDI MARTORELL SOPENA
1979 (març-abril)	SEBASTIÀ VILA POU
1979-1991	JOSEP ROCA CARDONA
1991-...	FRANCESC POMÉS ROCA

El recull ha estat elaborat a partir de la informació dels llibres d'acords de l'Ajuntament de Sant Pol, és possible que hi manqui el nom d'algun alcalde que va ocupar el càrrec poc temps -com és el cas de Francesc Roca Dot, que substituï temporalment a Josep Planiol- i no consti als llibres o bé perquè algunes actes han desaparegut.

Carles Saiz

FOTO PITO

Baldomer Carbonell Pascual Alcalde de Sant Pol del 1973 al 1975

Quina valoració fa de la seva etapa com a alcalde?

Va ser un període curt, el principal era que el poble rutilés, no hi havia diners per grans projectes.

Quin és el millor record que té d'aquesta època?

Les persones disposades a ajudar que vaig trobar en

entrar a l'Ajuntament, i l'amistat d'algunes elles.

Quines dificultats va haver de patir o superar?

Han passat molts anys, el pressupost de 6 milions no té res a veure amb els 700 o 800 actuals, tot està desferrat, però els problemes urbans ja existien ben punyents.

Llavors els alcaldes no tenien el poder de decisió que tenen ara, es necessita molt de temps per poder-se responsabilit-

zar de tot. En constatar-ho i per voler ser coherent, vaig creure que el millor era plegar.

Quin és el seu missatge pel poble de Sant Pol ara que compleix 400 anys?

Un santpolenc de tota la vida ha de trobar-se bé en el seu Sant Pol, com els nostres avantpassats, i és important que el poble conservi les seves arrels religioses, familiars i de treball, que ennobleixen la persona, i que pensem primer en els de casa.

Després, vull donar la benvinguda als nouvinguts, que els sigui fàcil incorporar-se a les nostres maneres per conservar una identitat.

Tots sabem que els temps canvien però tan de bo que d'aquí 400 anys encara existeixin pescadors, pagesos, industrials, comerços, amb una identitat santpolenca. I que siguem hereus dels nostres avis amb orgull.

FOTO PITO

Jordi Martorell Sopena Alcalde de Sant Pol del 1975 al 1979

Quina valoració fa de la seva etapa com a alcalde?

Crec que la valoració cal que la faci el poble.

Quin és el millor record que té d'aquesta època?

L'apreci que varen dispensar-me els companys d'equip, els funcionaris i el poble en si.

Quines dificultats va haver de patir o superar?

Desfer els embolics urbanístics que vaig heretar, que no van ser molts però sí de gran importància. Com són els casos de can Reig, les torres de Morer, el Farell Park, l'urbanització e can Balmanya. Tots ells executats de manera incorrecta. L'únic que s'ajustava a la llei era Urbapol.

Quina creu que va ser l'obra més important de l'Ajuntament en els anys en què vostè hi va estar al front?

En aquella època no era molt fàcil fer obres que poguessin donar-te nom, havies d'actuar d'acord amb les possibilitats que l'economia et permetia. No estaven autoritzats els crèdits bancaris si no era a través del "Banco de Crédito Local", i arribar-hi era molt difícil. No obstant, alguna petita obra, com la redacció del pla general d'ordenació urbana (l'únic que es va aprovar en aquella època en tot el Maresme) crec que la puc considerar com la fita més important, de la qual es van obtenir terrenys importantíssims pel nostre poble. Del mateix pla es desprenen uns beneficis econòmics que han permès posteriorment obtenir incalculables ingressos per al municipi.

Altres obres d'importància que va dur a terme aquest govern van ser: l'obtenció de l'escriptura de compromís de cessió gratuïta dels terrenys del Parc del Litoral (la gestió va ser molt laboriosa però al final es va assolir); l'obtenció dels terrenys de la cènia, adquirits amb diners provinents de l'urbanització can Pou com a compensació per la manca de zones verdes i d'equipament; un terreny a la carretera de Sant Cebrià (malauradament desapropiat fins ara, ja que es va convertir en abocador d'enderrocs) just a l'en-

trada del poble per l'autopista (en desmèrit per una població turística). Aquest terreny va ser cedit per la família Planiol en compensació de les zones verdes i d'equipament de can Balmanya, que el promotor no havia previst.

I la pífia?

Quan una persona obra honestament mai no creu que pot cometre cap pífia, però això no vol dir que no n'hagi fet alguna. Al igual que he dit abans, deixo que sigui el poble el qui jutgi les meves errades i que tingui bé a disculpar-les.

Quins problemes creu que pateix el Sant Pol d'avui?

El tancament d'indústries, la desaparició de la flota de pesca i la conversió d'un important nombre de terrenys de cultiu en zones urbanitzables, varen convertir Sant Pol en un poble dormitori.

La manca d'espais on instal·lar hotels de categoria acceptable i la no instal·lació de llocs d'esbarjo per a la joventut, van impedir que el turisme s'afinqués a la nostra vila, convertint-la en un poble de difícil venda turísticament parlant. L'afluència de visitants queda reduïda a una temporada excessivament curta, de la qual cosa l'economia actual se'n ressent. Un altre problema és el funcionament de la zona industrial. El que es necessita és una indústria que generi llocs de treball en quantitat i la conversió d'espais on instal·lar-hi hotels i espais lúdics que facin vendible el poble, aquesta és l'única sortida econòmica que veig per Sant Pol.

Quina felicitació li faria el municipi de Sant Pol ara que compleix 400 anys?

La tranquil·litat, convivència i netedat són les característiques més remarcables de Sant Pol, mantenir-les és un repte que s'ha aconseguit al llarg del temps. Perseverar en elles mereix la meua felicitació.

Josep Roca i Cardona 12 anys al front de l'Ajuntament, del 1979 al 1991

Quina valoració fa de la seva etapa com a alcalde?

Crec que són els santpolencs, al marge d'interessos polítics o personals, els que l'han de valorar. Personalment, però, la crec francament positiva per a Sant Pol.

Quin és el millor record que té d'aquesta època?

L'haver protagonitzat, amb els amics i amigues que m'acompanyaven, un canvi fonamental en la vida del municipi: ser el primer Ajuntament democràtic després de 40 anys!

Quines dificultats va haver de patir o superar?

La primera i principal fou la de quedar-nos sense secretari tres dies després de la presa de possessió! Aquesta circumstància, i davant la manca de pressupost pel 79, ens aconsellà prorrogar el del 78, que era d'uns 17 milions. Però en realitat, només en trobarem uns 8 m/m. per cobrir els últims 8 mesos!!

Quina creu que va ser l'obra més important de l'Ajuntament en els anys en què vostè hi va estar al front?

Entre tantes és difícil escollir-ne una: Polisportiu, Camp de futbol... en Esports; Sala Polivalent, Biblioteca i habi-

tatge, ampliació Casa de la Vila... en Cultura i Serveis; Parc Litoral, ampliació Pg. De la Riera, pont d'accés al Parc... en Obres Públiques.

I la pífia?

Haver confiat en determinades persones!

Quins problemes creu que pateix el Sant Pol d'avui?

Caminar, massa de pressa, cap a una densitat demogràfica que, a hores d'ara, ja és preocupant.

Quina felicitació li faria el municipi de Sant Pol ara que compleix 400 anys?

Que compleixi molts centenaris més!, però mantenint aquella identitat de poble d'estiueig o turístic guanyada en els últims 100 anys.

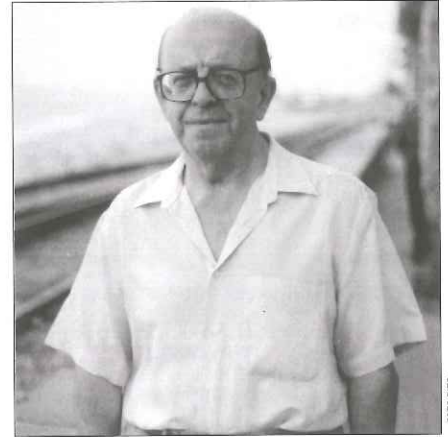

FOTO PTO

Francesc Pomés i Roca Alcalde de Sant Pol des del 1991

Quina valoració fa de la seva etapa com a alcalde?

Lògicament, positiva, no pel que a mi em pugui semblar, sinó per la realitat dels fets: Sant Pol, en 8 anys, ha sofert un canvi considerable.

Quin és el millor record que té d'aquesta època?

A part de l'obra feta, la companyonia que sempre ha imperat en l'equip de govern, que ens ha permès treballar amb satisfacció.

Quines dificultats va haver de patir o superar?

Les pròpies de la burocràcia oficial, tant a nivell autonòmic com municipal.

Quina creu que va ser l'obra més important de l'Ajuntament en els anys en què vostè hi va estar al front?

En citaré dues: el Polígon industrial i els habitatges de protecció oficial.

I la pífia?

Ser massa ingenu i no fer cas, a voltes, de la veu del poble convertida en consell.

Quins problemes creu que pateix el Sant Pol d'avui?

El principal és que ha crescut i està creixent a un ritme massa accelerat. Un altre tema difícilíssim de resoldre és el

de la manca de passos inferiors sota la via, i molt problemàtic és també la manca d'aparcaments, unit a la circulació de cotxes pels carrers estrets de la vila, el qual podria tenir una solució més o menys viable, i seria restringir la circulació pels carrers de Mar, Nou i Manzanillo, deixant passar solament els vehicles que tinguin pàrquing, els de repartiment i els que en tinguin necessitat expressa. No oblidem que amb el nou pont de la Riera, des del Parc del Litoral al centre del carrer Nou no hi ha més de 300 metres. Si es fes la prova, veuríem com a no tardar tothom hi sortiria guanyant.

Quina felicitació li faria el municipi de Sant Pol ara que compleix 400 anys?

Que al complir els 500 continui tant bonic i atractiu com ara.

FOTO PTO

Text del pregó llegit el dia 23 de Juliol del 1999 amb motiu de la Festa Major de Sant Jaume

En una nit d'estiu
que es perd en l'antigor,
uns quants santpolencs van dir:
"Fem avui la Festa Major"

"Sant Jaume, si Déu vol,
serà el nostre Sant Patró,
i el 25 de Juliol
farem la Festa Major."

Com que s'ho passaven bé,
van repetir amb il·lusió
un any i l'altre també
i es va convertir en tradició.

Al matí, per començar,
les campanes repicaven
a missa calia anar
i a l'Ofici se n'anaven.

Per tan solemne celebració
tots sens falta es mudaven,
s'ho mereixia el Sant Patró
i el sermó que els predicaven

Que els feia oblidar el calor
tot i anar tan arreglats,
i regalimar la suor
fins a les autoritats.

Per refrescar les idees
i airejar els vestits,
es feien jocs de colegues
que eren força divertits.

Es tiraven plats al mar
que calia recollir,
o ànecs que, al escapar,
s'havien de perseguir.

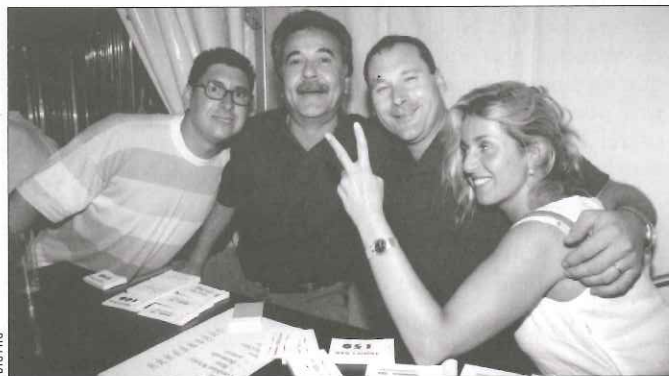

FOTO PITO

FOTO PITO

Després de tan gran desgast,
era grossa temptació
anar a fer el vermut o un tast
als bars de la població.

"Vermut-concert" n'anomenaven
del que allí dins succeïa,
doncs mentre uns tocaven,
els altres consumien.

En acabar el pica-pica,
amb la família reunida,
es caminava una mica
i a dinar...que és llei de vida.

Els canelons i el pollastre estaven
en les taules d'aquest dia,
i fins "Sarsuela" tastaven

els que
"calerons"
tenien.

I un cop amb el
ventre tip,
res millor que
una sardana,
que els feia pair
amb profit
i a tots ens
agermana.

Després nova caminata
i altre cop tothom mudat
que hi havia "serenata"
honorant l'autoritat.

I a la nit en l'envelat,
les seves gales lluien,
uns en l'empostissat,
en el "Palco" els qui en tenien.

Allò sí que eren balls,
els santpolencs fruien
del foxtrot, el tango i el vals
i també es divertien...

Fent el "Ball del Fanalet",
el de "Rams" també els omplia,
el de "Robo" era distret
i amb el d'"Obsequi" en gaudien

Doncs el que comprava el vailet,
la mossa li agraià,
sempre en un lloc discret
i amagant-se del "vigia".

Els qui pressupost tenien
per conquistar a la noia,
tot pujant preu discutien
al subhastar-se "La Toia".

No us penseu que he oblidat del "Ball de l'Almorratxa" parlar, doncs ballar-lo era obligat i feia a la gent disfrutar.

Al bell mig de l'envelat, un gran bloc de pedra portaven i un cop hi havia arribat, tan frescos allí el deixaven.

Després, els homes en rua, animaven el paisatge, per quedar bé feien cua i compraven l'almorratxa.

A la parella cadascú, el recipient de vidre dava i tingueu per segur que ella l'acceptava.

Llavors ambdós del bracet, vers la roca se n'anaven i arribats feien el fet..., en la pedra el trencaven.

Així s'ho passaven bé els santpolencs d'altre temps, però veig que vosaltres també

feu cara d'estar contents.

I és normal... Com ja us he dit... la gresca els hi va agradar, i la festa major ha seguit fins ara de temps ençà.

Amb el pas dels anys han variat els actes que s'hi van fent, però una cosa no ha canviat... Divertir-se de valent!! Les activitats d'enguany no les diré des de la barana, doncs hi ha qui ha tingut l'afany de confeccionar un programa.

En les cartelleres" es clavats, els establiments també el tenen i per qui no s'ha enterat en el "Punt d'Informació" l'esperen.

FOTO PITO

El dia del Patró ja s'acosta i frissem per fer barrila, però ell està voltants la costa i s'oblida de la vila.

Si Sant Jaume és al "Xacobeo" i anunciada està la gresca us diré el que més voleu...
QUE QUEDA OBERTA LA FESTA!!

*Recitat per: BENET BALAM CASTANYER
LÍDIA GINESTA BUCH
JAUME PERA MARQUÉS*

Escrit per: JAUME PERA MARQUÉS

Alarmes · Central Receptora · Circuit Tancat de Televisió
Detecció d'incendis · Control d'accessos

La Seguretat a la seva mida

SEGURVIP

Sistemes Electrònics de Seguretat

TEL.: 93 760 31 32

C/ ABAD DEAS, 34 · 08395 SANT POL DE MAR · e-mail:segurvip@mx4.pedestb.es

Empresa homologada per la Direcció General de Seguretat Ciutadana

Diari d'activitats del 1999

Quan tot just teníem quatre ratlles de la Travessa de Montserrat, ja anàvem al Corredor, i ara, a finals de juliol, el més calent és a l'aigüera.

21 DE MARÇ DE 1999. IV TRAVESSA DE MONTSERRAT

De Montserrat només en podem parlar per boca d'altri:

Josep: Tinc una foto teva i una del teu fill

Joan: Quina?

Josep: La del cavall

Joan: Sí, sí, passa-la. Josep, tu hi vas anar, eh?

Marc: L'autocar ens va deixar a les coves de Salitre

Joan: De Salnitre!

Marc: De Salnitre, o com ... es digui. Eh! Eh! En Blai ens va amenitzar la sortida

Ramon: El dinar va ser perfecte, al Cavall Bernat.

Josep: També hi va haver vermut

Joan: Va ser penós travessar el restaurant de Sant Joan, està estimbat, el camí hi passa per dins i quan surts per la porteta t'has d'arrapar a la paret, en algun temps hi havia una barana.

Josep: Aquesta sortida ha estat la menys nombrosa, només hi vàrem anar 27 persones. El tros de pujada que es veia Collbató era preciós, aquesta era la zona més fàcil. Tothom va arribar a l'estació de Sant Joan i vam baixar per les escales de Jacob. Amb aquesta IV travessa es pot dir que hem cobert Montserrat per uns quants anys. Ara, la via Ferrata és per experts, t'has de lligar.

9 DE MAIG DE 1999. DE VALLGORGUINA AL CORREDOR

Del Corredor, una sortida matinal, suau i molt agradable, ressaltem que vàrem gaudir de la primavera. Tots els camins eren vorejats de matolls en plena floració, que desprenien una olor que perfumava tot l'entorn. En acabar, al Parc del Litoral ens espe-

El Corredor

FOTO: MARIANA VILA

Puigsacalm

FOTO: MARIANA VILA

Ca l'lugas

C/. Nou, 49 - Tel. 93 760 05 52
08395 SANT POL DE MAR

FINQUES PI

COMPRA - VENDA
LLOGUERS
BUFET ADVOCATS

Tel. 93 760 30 36 - Fax. 93 760 30 29
c/ Nou, 13 - 08395 St. Pol de Mar (Barcelona)

rava el dinar de la Fira d'Entitats.

16 DE MAIG DE 1999. PELS VOLTS DEL PUIGSACALM

Vam començar a caminar pensant que aviat recularíem per culpa del mal temps. Mentre esmorzàvem sota els arbres, que ens resguardaven de la pluja, altres excursionistes es feien enrera. Vestits amb capelinsicolorim la grisor de l'ambient i, indecisos, enfilem la muntanya. Més tard, ens adonem que seguir endavant era el que calia, els núvols no es van trencar, però la pluja va desaparèixer. El paisatge és indescriptible, la seva bellesa no sembla real.

20 DE JUNY DE 1999. LA TOSSA D'ALP

Aquesta vegada estem contents de veure cares noves. Encara que ha estat una de les sortides fortes, esperem que repeteixin. L'alta muntanya ens ofereix un altre paisatge i una fauna ben diferent. Feia goig veure aquells ramats d'isards baixant per la roca nua. Els prats eren coberts de flors i els cims eren ben pelats, la calor ja havia fos tota la neu. Tot i haver-nos protegit del sol, més d'un va quedar socarrimat.

3 i 4 DE JULIOL. EL CANIGÓ

Aquesta sortida es feia amb cotxes particulars. Els primers arrencaven el dissabte de bon matí, passant per Cotlliure. La segona expedició marxava a les quatre de la tarda i els més tardaners ho feien el diumenge de matinada.

Per fer el cim s'havia de grimpar, però la resta va ser un passeig, tant per la suavitat com per la concurrència, hi havia excursionistes de per tot arreu.

En el descens ens adonem de petits llacs i entre els arbres que els envolten s'hi entreveuen tendes de companya. Tot seguint la vall ens aturem per mullar-nos els peus en els rierols que anem trobant.

10 DE JULIOL. SOPAR

Com cada any, a primers de juliol i com a cloenda de la temporada, fem un sopar a Ca l'Arturo. És l'ocasió per trobar-nos tots els socis del CESP, siguin o no caminaires.

Beneta i Mariona Vila

La Tossa d'Alp

FOTO: ESTER SAULEDA

La Tossa d'Alp

FOTO: ESTER SAULEDA

Perruqueria per homes

José María

Carrer Nou, 54 - SANT POL DE MAR
Tel. 670 22 44 51

Aigua, Gas i Electricitat

CALEFACCIÓ
MELCIOR CASTELLAR SOLER

Verge de la Mercè, 24
Tel. 93 760 06 75

08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

Aquest estiu podem veure al Museu una bona exposició de pintura del Fons de la Col·lecció, l'autor de la tria és Manuel Guerrero, diletant i crític d'art, que reflexiona sobre el pas del temps i l'esdevenir cultural del

poble des del seu imaginari col·lectiu. Podeu gaudir de l'exposició del 23 de juliol al 26 de setembre dins l'horari d'obertura de dijous a divendres de 6 a 9 del vespre.

Travessa Marítima pel Fons de la Col·lecció del Museu de Pintura de Sant Pol de Mar en companyia de Pere Coromines

Arrecerats de les calors de l'estiu, a l'ombra nocturna, hem decidit de rellegir, a la llum de la fi del segle, un llibre iniciàtic i amb un títol d'arrels modernistes però també noucentistes: Jardins de Sant Pol, de Pere Coromines. Disposem d'un petit volum, de format de butxaca, corresponent a la segona edició, de 1927, de bella disposició tipogràfica, que convida a la lectura itinerant i fragmentada. Es tracta d'un llibre primordial per a la construcció de la imatge mítica de la identitat cultural de Sant Pol. Amb el llibre obert a la mà, les lletres llisquen pels dits i el paisatge d'antany descrit per l'autor se'ns apareix talment pintura caminada o imatges en moviment de procedència familiar, recuperades d'antics arxius filmogràfics de memòria col·lectiva.

Aturats en un fragment de la meditació primera, a la pàgina 50, titulada "Jardí de l'infinit", acompanyem Pere Coromines en les seves reflexions sobre l'infinit: "La raó em diu que o no hi ha Infinit o tot ho és, perquè no

és possible la coexistència de coses finites i de l'Infinit. No es pot entendre això, que més enllà de les coses limitades comenci allò que no té límits, perquè si comencés ja en tin-

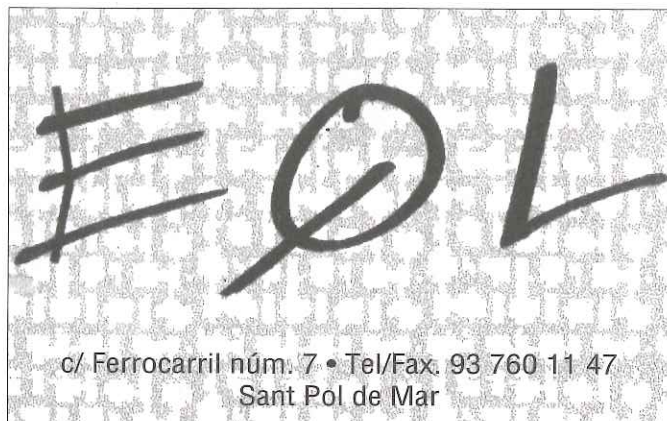
dria. Per això només és real l'Infinit del qual jo com tots els éssers i coses limitades formen part, i tot aqueix món arbitrari de coses finites que ha diferenciat la nostra imaginació creant

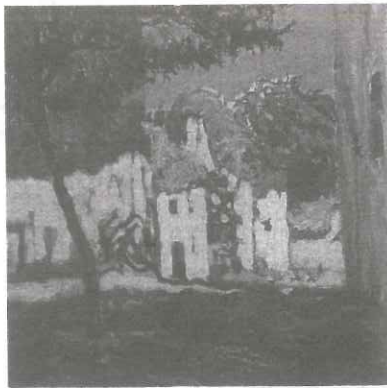

FOTO: PITO

Cortinatges Sant Pol d'Alfons Panadès

Carrer Bonavista, 29
08395 SANT POL DE MAR
Telèfons 93 760 02 57 / 93 886 10 69

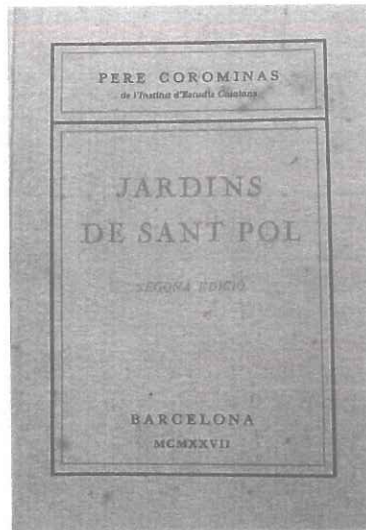

Nicolau Raurich, 1938

mesures, conceptes i classificacions estrictament humanes és no real, no objectiu." I, encara: "D'aquí ve que el meu saber és un compromís entre la meua imaginació que només considera reals les coses limitades, talment que per a ella no hi ha res que no ho sigui, i el meu pensament que sols reposa en la realitat de l'Infinit, al qual redueix per una llei fatal de la raó totes les coses finites."

I resseguint la travessa mental i física de Pere Coromines, davallant pels garrofers i contemplant la mar per damunt de l'ermita de Sant Pau, ens disposem a fer una lectura del fons de la col·lecció del Museu de Pintura de Sant Pol il·luminats per les seves meditacions sobre l'infinit i el finit en el paisatge, en la pintura. Afirmar Coromines: "I jo estic que un paisatge és sempre un estat d'ànima, espill on es mira la passió nostra, dúctil i mal·leable aparença que serva sovint l'empremta d'una emoció. No té res d'estrany, doncs, que entre els jardins de Sant Pol on van descabdel·lant-se tantes dolces hores de la meua vida, sigui per a mi aquell que s'albira de la punta del bosc estant el meu jardí de l'infinit."

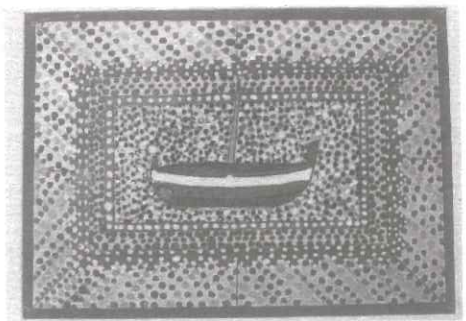
I en companyia de Pere Coromines, que datava el pròleg del seu llibre a Sant Pol de Mar, l'u de novembre de 1926, a la fi del segle XX, el juliol de 1999, ens demanem ¿on són els jardins de Sant Pol? I la realitat ens respon que l'especulació salvatge i el tempshan transformat de tal manera el paisatge d'antany que els mateixos termes d'infinit i de finit semblen haver canviat de significació. ¿Qui gosa, avui, circulant per l'autopista, de mirar el paisatge i el mar, i d'aturar-se a pensar en l'infinit, en un

revolt de la carretera, sense

perill de mort? La velocitat sembla oferir-nos un món infinit d'idees, tanmateix, cada vegada més reduïdes, més finites. ¿Quants paisatges anònims contemplem atònits per la televisió?, quan a penes coneixem ja el nom dels turons que ens envolten. Calen, sens dubte, noves maneres de mirar, nous mitjans d'expressió, per a l'art del nostre temps, del nostre món complex i destructiu, i alhora, tradicional i modern, ric i vell.

I intentem de trobar, en el fons del Museu, paisatges que ens aportin "un estat d'ànima, espill on es mira la passió nostra, dúctil i mal·leable aparença que serva sovint l'empremta d'una emoció." De seguida, fent una lectura formal, ens trobem amb uns temes recurrents que ens ordenen la mirada. La imatge tòpica, postal, de Sant Pol des del mirador de Sant Pau és la que s'imposa en la col·lecció. Olis i aquarel·les premiades en els concursos de pintura dels anys seixanta ens mostren sovint una pintura decorativa,

Avi Vila

descriptiva i distant. Ara bé, és en l'originalitat pictòrica del tractament d'altres motius que trobem les peces autènticament valuoses estèticament del fons de la col·lecció. I ens fixem, per exemple, en dues peces singulars:

1. Un paisatge magistral, humil i subtil, que és el detall d'un carrer del poble, de Nicolau Raurich, signat el 1938. Els colors matisats i el gruix de la pintura ens permeten d'atansar-nos, hores i hores, amb emoció, a aquest racó de món, que és nostre i és, també, universal. 2. Un dibuix esplèndid de l'Avi Vila on es representa una barca voltada de motius geomètrics. L'arrel popular, ancestral i arcana, de l'art de l'Avi Vila ens mostra alhora el finit i l'infinit d'una realitat que, de tan real i imaginada, se'ns apareix com profundament familiar i enigmàtica.

Un fragment de Jardins de Sant Pol (1927) de Pere Coromines, un vídeo amb la imatge fixa del flux de cotxes a l'autopista del Maresme, i una tria de peces singulars, us conviden a aquesta travessa reversa pel fons de la col·lecció del Museu de Pintura de Sant Pol de Mar.

Manuel Guerrero

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- Alumini en general
- Vidres i miralls
- Mampares de bany
- Marcs a mida

Pl. Anselm Clavé, 7
Tel. i fax 93 760 06 93
08395 SANT POL DE MAR

Agost musical

Aquest estiu ens hem fet un bon tip d'anar a concerts, i hem pogut tastar tots els estils musicals. Després del regust dels balls de Festa Major, a l'agost n'hi ha hagut per tots els gustos.

La 5a Fira Alternativa va estar present al Parc del Litoral els dies 13, 14 i 15 d'agost. Com ja és habitual, a part de la tradicional fira d'artesanía, alimentació i medicina, hi vam poder trobar organitzacions i col·lectius per la pau, la solidaritat, l'ecologia i els productes naturals; tallers i zones d'experiències; conferències, debats, animació, teatre, circ... i música. Cada nit hem tingut concerts envoltats d'arbres i gespa.

Aquest any, la comissió de la Fira Alternativa ha volgut dedicar-la a la cultura per la pau. La seva intenció ha

prende les Pallofes Radioactives i ens vam posar romàntics amb Marc Durandó, la sorpresa la va donar el grup Les Chevals, que com un flautista d'Hammeli, es va anar enduent tota la gent que trobava al seu pas amb la seva música.

Els altres veterans són els del Sant Pol Rock, el passat 27 d'agost vam celebrar ja la seva setena edició. Aquest any el festival va repetir l'esquema que tan bon resultat havia donat l'any pas-

Animal Mut al Vora Mar

sat: unir diferents estils musicals en un sol festival. Així, la nit va començar tranquil·la amb el Marc Canelles Trio, un grup de músics de jazz de Barcelona que interpreta tota mena d'estàndards, per seguir pujant la temperatura amb el

grup Torpedo, que va barrejar els seus propis temes amb clàssics del pop-rock més animat i divertit, els Outsiders, que fan una mescla entre el rock progressiu i el rock dur, i vam acabar amb els Dirty Lust, un grup de heavy

metal de Badalona que ja té un treball discogràfic publicat. Les sorpreses de la nit les van protagonitzar Jordi Bastard i Paquito García, components d'Ngai Ngai, que junt amb els Torpedo va interpretar algunes de les peces més con-

gudes de la històrica formació, i també durant l'actuació dels Torpedo, es va convidar a pujar a l'escenari a alguns components del desaparegut grup de Sant Pol, No Tinc Porta. Els beneficis obtinguts amb el festival estaran destinats a programar activitats musicals a l'hivern.

La novetat aquest any ha estat el Dome'n Festival Gafe'n Rock, que es va celebrar al Parc del Litoral el dissabte 21 d'agost. Els components del grup So Be It, que ja han organitzat durant l'hivern un seguit de concerts al bar Pluton, són els qui van portar a terme aquesta iniciativa. La música, que tirava més aviat cap a l'estil hard core, va córrer a càrrec dels grups Outsiders, Young Ones, Big Mouth i So Be It. El festival va estar dedicat a en Joan Martínez.

A més, hem tingut concerts de jazz i bossa nova els dijous al Vora Mar, amb els grups Animal Mut, Rolleyflex i Rossetti Quartet. També des de l'associació de veïns dels Garrofers es va organitzar una nit de ball el dissabte 28, a càrrec del duo Mambo.

Dome'n Festival Gafe'n Rock

estat la de crear un esforç per aconseguir mantenir un futur d'esperança i construir el camí vers una veritable democràcia. "Són tres dies d'utopia i sobretot de relacions intergeneracionals on ens podem expressar lliurement. Espais de reflexió i diàleg, de joc, d'imaginació, de creació sense limitacions; tot és possible en aquest territori si el que es vol és formar part de la vida".

Durant aquesta fira hem pogut participar en tallers de ioga i tay-chi, en xerrades, conferències i debats, hem tastat grups d'animació, pallassos, performances i te, hem esquivat xeringades i rigut amb el teatre al carrer. A les nits, la música va oscil·lar entre el rock progressiu dels Outsiders, el soul de Gold Finger, el country d'Alligator Joe, ens van sor-

Sant Pol Rock

Associació de veïns "Els Garrofers"

L'Associació de veïns "Els Garrofers" de Sant Pol va néixer la primavera de l'any 1998, gràcies a l'empenta dels santpolencs novinguts al barri dels Garrofers. Actualment formen part d'aquesta associació més de 120 famílies. El local social d'aquesta associació ha estat cedit per l'Ajuntament de Sant Pol de Mar i és Ca l'Arturo.

Per què l'Associació?

A mesura que el nou barri dels Garrofers ha anat prenent forma i tots els seus residents s'hi han instal·lat, paral·lelament han començat a sorgir preocupacions i inquietuds socials, medioambientals i urbanístiques que, en forma d'espòriques trobades entre veïns, van desembocar en la idea de constituir una associació.

Tothom sabia que molta de la vegetació dels Garrofers estaria destinada a desaparèixer, el que ningú s'imaginava era observar el poc respecte per al medi ambient que les constructores han tingut, així com el que considerem l'especulació urbanística que s'està duent a terme en aquest barri.

Què s'ha fet fins ara?

Des de la fundació de l'Associació de Veïns dels Garrofers es va tenir clar que no havíem de néixer com un òrgan que anés absolutament en contra de ningú, sinó que es buscava la col·laboració de les institucions per assolir els nostres objectius.

L'Associació va instar el Consistori Municipal per tal que prioritzés la col·locació dels fanals i les baranes a les escales que connecten els diferents carrers del barri, i va ajudar-lo a escollir les plaques amb el nom dels carrers. L'Associació de Veïns ha participat també en la distribució de la circulació rodada dels carrers del Garrofers i s'han habitat zones específiques d'aparcament. D'altra banda, s'està pressionant a l'Organisme Autònom de Correus i Telègrafs per tal que segueixi repartint la correspondència; fins ara aquesta pressió ha estat efectiva, però recordem que és prioritari que tothom es posi el número a la façana.

Però potser la tasca més important que està duent a terme l'Associació és la regeneració del Parc dels Garrofers. Aquest parc, que tothom coneix com la zona d'equipaments, és pràcticament l'única zona verda que resta al

barri. Inicialment els constructors la utilitzaven com a indret per abocar-hi les escombraries i les deixalles de les respectives construccions. Aquesta va ser la principal lluita de l'Associació. Es va demanar al Consistori que fessin alguna cosa per obligar a les constructores a netejar-ho. També es va cercar una solució per tal que els foranis no llencessin la brossa en aquesta zona. L'Ajuntament va començar a pressionar les constructores per tal de solucionar aquest tema, però veient la lentitud amb què es tractava aquesta problemàtica, l'Associació de Veïns va denunciar aquest fet al "Punt Diari" de Mataró, el qual va treure la notícia, ajudant-nos a denunciar una situació que consideràvem com un crim al medi ambient. De seguida, doncs, es va retirar tota la runa i es va netejar la zona. Posteriorment va presentar-se a la Comissió Municipal de Medi Ambient de l'Ajuntament la proposta per fer, d'aquesta zona, un parc públic/zona verda on tots els santpolencs hi puguin anar per gaudir-ne.

El Parc dels Garrofers, és pràcticament l'única zona verda que resta al barri. La principal lluita de l'Associació és que sigui considerat com a tal

Quins són els objectius?

Assolir que l'actual zona d'equipaments esdevingui el Parc dels Garrofers, una enorme zona verda, amb

bancs per seure, camins per passejar, una plaça de sauló per fer trobades o jocs.... Ja s'han mantingut alguns contactes amb els responsables del Consistori des de fa uns quants mesos i sembla ser que el projecte anirà per bon camí. Actualment ja hi ha pressupost per començar aquest projecte. També a la darrera campanya electoral una coalició va incloure aquesta proposta al seu programa.

És important que aquesta zona sigui declarada zona verda, per tal que es mantingui com a tal per sempre més i no s'hi pugui especular urbanísticament. Els habitants del barri creiem que ja està prou poblat i massificat, i la majoria de santpolencs també ho creuen així, es necessita una zona verda per oxigenar adequadament el barri dels Garrofers.

També s'ha demanat de repoblar d'arbres i plantes el barri i existeix la proposta d'institucionalitzar la Festa de la Natura. A més s'ha demanat al consistori que es reguli el tema de les vorades i dels guals a les voreres.

L'Associació de Veïns dels Garrofers compta amb dos dels seus representants formant part de la Comissió Municipal de Medi Ambient de l'Ajuntament, tenim un associat dins la Comissió Municipal per a la Imatge Pública de Sant Pol, i es mantenen regularment contactes amb altres associacions o grups com per exemple el Grup d'Opinió Mediambiental (GOM), amb l'objecte d'assolir la plena integració del barri al nostre poble i continuar treballant per millorar el nostre entorn.

La Junta de l'Associació de Veïns dels Garrofers

FERRETERIA - ADROGUERIA

SANT PAU⁵

Pujada Sant Pau, 5 - Tel. 93 760 00 35
08395 SANT POL DE MAR

Un menú per rebre a casa

Sens dubte, organitzar un dinar o un sopar per rebre a casa, genera gran nerviosisme i un enrenou fora de mida. Volem atendre i acomodar de la millor manera possible, i que els nostres hostes recordin el fet. Si el que pretenem és parlar a taula amb quelcom més que unes bones llaunes, embotits o unes amanides, i la idea que portem és la de cuinar, la cosa pot canviar molt.

A més de crear el clima especial per a l'ocasió: la llum, les flors, la música, el parament de taula, l'elecció dels vins, la distribució dels comensals... el que més ens preocupa és decidir el menú adequat per a la gent que rebrem, precisament per atendre'ls i, al mateix temps, gaudir de la trobada. La clau de l'èxit rau totalment en l'organització de la cuina, en preparar anticipadament tot el possible per facilitar al màxim la sortida dels plats de la cuina.

El menú que us proposo:

TARTARE DE BACALLÀ, OLIVES, ALFÀBREGA I TOMÀQUET
SUQUET RÀPID DEL PEIX QUE ESCOLLIU
ROAST-BEEF I POMA SALPEBRADA
PRÉSSECS DE VINYA A LA MENTA I GELAT

La vigília cal comprar la carn, al vostre gust, bou o vedella. Cal que sigui d'una part polida i sucosa alhora, com per exemple, mitjana, culata o filet. L'acabarem de polir de pells i nervis a casa. La lligarem, no massa apretada, i la tindrem a la nevera en un adob amb un xic de pebre, nou moscada, oli i xerès dolç, durant unes 12 hores.

També la vigília, preparem els préssecs de vinya. Cal pelar-los i tallar-los en quatre trossos, i fer-los bullir només 2 minuts, en un almíbar lleuger, d'un litre d'aigua, 200 gr. de sucre i un bon ramet lligat de menta seca. Els reservarem a la nevera. Cal disposar, també, un gelat al vostre gust, vainilla i iogurt, unes quantes maduixetes de bosc i un ramet de menta fresca.

Cal també avançar el tomàquet, que anirà de base al plat de bacallà. Es pot tenir a punt escaldat, pelat i fet a dauets ben polits i escorreguts d'ai-

gua, i en un atuell ben tapat a la nevera. Les olives també es poden tenir a punt, espanyolades i a daus, guardades cobertes d'oli.

El mateix dia de l'àpat cal preparar el peix. Escolliu un peix fort, que podria ser per exemple rap. Reserveu els filets ben polits i tallats més aviat gruixuts. Amb el cap i les espines, prepareu un brou habitual de peix. No el feu bullir més de 20 minuts, perdria aroma. Ara, ja cal preparar el fons del suquet, que és tan senzill com preparar una picada, fregint uns grans d'all ben daurats, una llesqueta de pa, dues nyores remullades i pelades, un grapat d'ametlles i avellanes torrades, i un ramet de julivert. Triturar la picada, amb 2 litres del brou del peix, deixar-li arrencar el bull, afegir-hi _ copeta de xerès sec, rectificar de sal i reservar.

El bacallà dessalat al punt, polir-lo

de pell i espines, picar-lo a dauets més aviat petits i amanir-lo amb una barreja de ceba, pebrot verd i vermell, all i julivert tallat molt petit; amassar-ho amb oli extra verge i deixar-ho a la nevera. Cal disposar d'alfàbrega fresca i ceba tendra.

Tres hores abans de començar l'àpat, rostirem la carn al forn a 220°. La sal corresponent, el suc de la marinada i un xic de greix de porc. Hem de calcular una cocció de 15 m. per quilo de carn, i tenir molt en compte que pot variar la cocció depenent de l'amplada de la peça que rostim. Cal deixar la peça fora del forn un cop cuïta perquè es relaxin els teixits que han rebut l'agressió del foc. Llavors suarà uns sucs al fons de la plàtera on l'hem rostida, que recuperarem ben colat, per acompanyar el roast-beef, ja que és la seva salsa natural. Avançarem també, abans que arribin els comensals, la poma que servirem de

guarnició amb la carn, tallant-la a grills gruixuts i fent-los en paella antiadherent amb un xic de mantega i oli, salpebrades i rosses, al punt per poder-les escalfar, i acabar la cocció.

Arriben els convidats. Mentre els de casa els ofereixen la copa de benvinguda, parlen del trànsit que, com sempre, és impossible, del temps, que potser segueix xafogós i no vol ploure, sortiran a la conversa els resultats de les últimes eleccions, els candidats de les properes, i tantes coses més de la sal i el pebre de la vida. A la cuina comença el ritme de veritat. S'estenen pel pedris els primers plats, el tomàquet que teníem avançat, pelat i a daus, es col·loca a la base del plat, a sobre, unes làmines molt fines de ceba tendra, les olives espanyolades, les fulles d'alfàbrega, un xic de sal grossa, l'oli amb què havíem guardat les olives i, al centre, el bacallà que tenim amanit a la nevera, donant-li una bonica forma de tartare.

Mentrestant, la cassola és al foc amb el fons del suquet. Al primer bull tirarem les patates a talls gruixuts i esqueixats. Mentre couen, preparem les rotllanes polides de rap. Les fregim al punt, només per segellar-les, en el mateix oli, i enrossim un xic d'all i julivert. Les tallades de peix i l'all i julivert fregit només els posarem a la cassola quan calculem que a les patates els falten 2 minuts. Fora foc, una cullerada d'all i oli negat.

Cal ja passar a taula. Tenim el primer plat a punt, el segon que reposa, just el temps que triguem a menjar el tartare. El suquet el servirem a taula, i mentre retirem els plats, un cop acabat, escalfarem, només 5 minuts, el roast-beef al forn, també les pomes i la salsa. El servirem a taula, al gust dels nostres convidats.

Les postres les tenim també avançades. Només hem de picar al moment la menta fresca, barrejar-la amb el suc, el préssec de vinya, a talls més fins, unes quantes maduixetes i una bola del gelat escollit.

Els cafès, les copes, la tertúlia,... l'embús del trànsit ja ni el recordarem. El temps el trobarem agradable, i la vena filosòfica d'Epicur envairà l'espai.

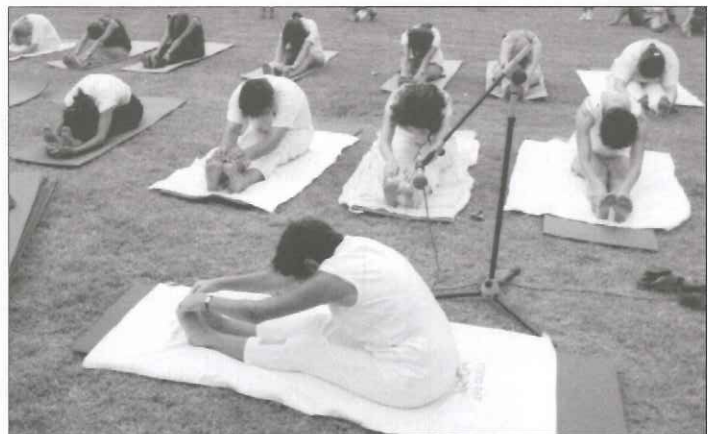
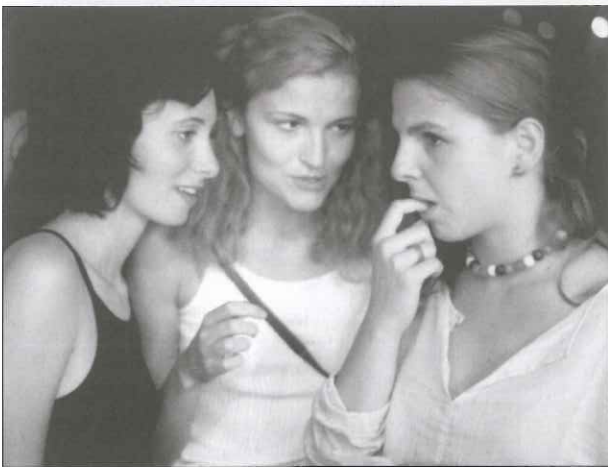
Pel proper ENS, una de cacera. Us hi espero, des de la meva cuina.

Carme Rusalleda

Fotografies: PITO

"LA FIRA ALTERNATIVA"

NOTÍCIES BREUS

ABRIL:

Divendres 2: Processó del Divendres Sant pels carrers de Sant Pol. Amb la sortida del Misteri de la Dolorosa.

Dissabte 3: Concert al Pluton, amb el grup *Outsiders*.

Divendres 9: Cineclub Murtra amb la pel·lícula "No va más", de Claude Chabrol.

Dissabte 10:

PRIMAVERA CULTURAL: Taller de construcció de maquetes a l'Escola.

Inauguració de l'exposició "4 tallers" al Museu.

Presentació del llibre de Josep Ma. Sagristà "El Reca de l'amor i de la guerra" a la Sala Polivalent.

Diumenge 11:

PRIMAVERA CULTURAL: Itinerari cultural a càrrec de Jordi Pomés. Sortida des de l'Ajuntament. En acabat, "Vermout" per als assistents.

Divendres 16: Sopar tertúlia amb Joan Carreras de convidat.

Dissabte 17:

PRIMAVERA CULTURAL: Conta Contes a càrrec de Pep Gómez a la Biblioteca.

Diumenge 18: Campionat de tennis taula

Trobada de volades al CEIP Sant Pau.

Dimecres 21:

PRIMAVERA CULTURAL: Taller d'art contemporani a l'Escola.

Divendres 23:

PRIMAVERA CULTURAL: Recital "joves músics del cicle inicial" al Centre Cultural. Cineclub Murtra amb la pel·lícula "El gran Lebowski", dels germans Coen.

Dissabte 24:

PRIMAVERA CULTURAL: Concert i ball "La música del teu temps" amb el grup Cocardril Pol Band a la Sala Polivalent.

Diumenge 25:

PRIMAVERA CULTURAL: "Juguem cantant": Trobada de corals infantils del Maresme i del Vallès Oriental al Parc del Litoral.

FOTO: FOTO

Trobada de Corals

Dilluns 26:

PRIMAVERA CULTURAL: Teatre "Puf el drac màgic" al Centre Cultural.

Dimarts 27:

QUINZENA DE L'ESPORT: Partit de fut-

bol sala entre els equips de Canet F.S. i una selecció de la lliga de Sant Pol, al Polisportiu.

Dimecres 28:

PRIMAVERA CULTURAL: Taller d'il·lustració d'un llibre a l'escola.

QUINZENA DE L'ESPORT: Criquet per

FOTO: FOTO

Goigs de Sant Antoni

als alumnes de 1er. Del CEIP Sant Pau.

Dijous 29:

QUINZENA DE L'ESPORT: Partit de futbol sala entre els equips del CEIP Sant Pau i el Consell Municipal d'Esports, al Polisportiu.

Divendres 30:

QUINZENA DE L'ESPORT: Aeròbic al CEIP Sant Pau per als alumnes de Primària.

Rocòdrom per als alumnes de 6è.

Projecció de l'audiovisual d'Eduard Jornet PYRENE (La Travessa), a la Sala Polivalent.

MAIG:**Dissabte 1:**

QUINZENA DE L'ESPORT: Rocòdrom, al pati de ca l'Arturo

Cinema amb la projecció de la pel·lícula NO HAY PELOTAS, al Centre Cultural i d'Esbarjo.

Diumenge 2:

QUINZENA DE L'ESPORT: Rocòdrom, al pati de ca l'Arturo

Cinema amb la projecció de la pel·lícula NO HAY PELOTAS, al Centre Cultural i d'Esbarjo.

Dilluns 3:

QUINZENA DE L'ESPORT: Iniciació a la petanca, a les pistes Municipals de Petanca per als alumnes del CEIP Sant Pau.

Futbol Sala, al Polisportiu i per als alumnes del CEIP Sant Pau.

Dimarts 4:

QUINZENA DE L'ESPORT: Hoquei, a la Pista Municipal de la Punta per als alumnes del CEIP Sant Pau

Iniciació a la petanca, a les pistes Municipals de Petanca per als alumnes del CEIP Sant Pau.

Dimecres 5:

QUINZENA DE L'ESPORT: Rocòdrom per als alumnes del CEIP Sant Pau.

Dijous 6:

QUINZENA DE L'ESPORT: Rocòdrom per als alumnes del CEIP Sant Pau.

Divendres 7:

QUINZENA DE L'ESPORT: "Música i moviment" al CEIP Sant Pau per als alumnes d'Educació Infantil.

Partit de bàsquet entre els equips de C.B. Calella B i Basquetbol Sant Pol, al Polisportiu.

Cinema amb la projecció de la pel·lícula EN LAS MANOS DE DIOS, al Centre Cultural i d'Esbarjo.

PRIMAVERA CULTURAL: Concert a càrrec del grup "Animal mut" al Cafè El Centre.

Dissabte 8:

PRIMAVERA CULTURAL: Taula rodona "Les entitats d'un poble i la seva vitalitat. Un barem democràtic". Taula rodona de les entitats de Sant Pol, moderada per Pep Montes (periodista i dinamitzador cultural) a la Sala Polivalent.

FOTO: FOTO

Taula rodona Entitats

"Contes de les mil i una nit", amb Cèlia Millán i Silvia Llorente al Cafè El Centre.

Diumenge 9: Sortida del CESP: Matinal de Vallgorguina al Corredor.

CLOENDA PRIMAVERA CULTURAL: Inauguració Exposició fotogràfica "Entitats i grups. Patrimoni Cultural de Sant Pol" al Parc del Litoral.

Tot seguit, Festival infantil amb el grup Singlot "Que divertit és viatjar"

Després, dinar de les entitats.

Dimarts 11: Sortida al teatre, a veure l'obra "Criptograma", de Sergi Belbel.

Divendres 14: Inauguració Exposició fotogràfica "Entitats i grups. Patrimoni Cultural de Sant Pol" al Centre Cultural i d'Esbarjo.

Cineclub Murtra amb la pel·lícula "El dulce porvenir", d'Atom Egoyan.

Dissabte 15: Teatre amb l'obra "Dones robades", al Centre Cultural i d'Esbarjo.

Diumenge 16: Excursió del CESP: Pels

Festival de Jazz

volts del Puigsacalm.

Dissabte 22: 24è festival de jazz amb el grup NEW ORLEANS EXPRESS al Cafè El Centre.

Dissabte 29: Inici de les Caminades gastronòmiques i postes de sol.

24è festival de jazz amb el grup LA VELLA DIXIELAND als Quatre Cantons.

JUNY:

Diumenge 6: Processó de Corpus amb la catifa de flors. Al carrer Consolat del Mar.

Sisenes 12 hores de Futbol Base

Dissabte 12: Cantada dels Goigs de Sant Antoni al Carrer Abat Deàs. Amb obsequi de coca i moscatell.

Diumenge 13: Eleccions Municipals

Dimecres 16: Sortida al teatre, a veure l'obra "La Comèdia Negra", de Tamrin Townsend.

Contes Eròtics

Divendres 18: BENVINGUT ESTIU: Cercavila de gegants, xanquers i capsgrosos des dels Garrofers fins a la Plaça de l'Hotel

Diumenge 20: Sortida del CESP: La Tossa d'Alp

Dimecres 23: Revetlla de Sant Joan, amb l'actuació de la Paradís Orquestra. A La Punta.

JULIOL:

Dissabte 10: Festa de Sant Cristòfol: Benedicció de cotxes, sardanes i ball. (...)

Concert d'Estiu, 9è Cicle: Daniel Chmelik (saxòfon). Ruth Lluís (piano). Peces de Bach, Koechlin, Demersseman, Schulhoff, Denisov i Amargós. A la Sala Polivalent.

Dissabte 17: Torneig de petanca "Festa Major Sant Jaume 99" i sardinada. A les

pistes municipals de petanca.

Concert d'Estiu, 9è Cicle: Abel Tomàs (violí). Arnau Tomàs (violoncel). Peces de Bach, Corelli i Beethoven. A l'Ermita de Sant Pau.

Dissabte i diumenge 17 i 18: 24 hores de bàsquet, XVI Torneig Sant Jaume. XI Campionat de triples. XI Campionat de tirs lliures. Al Polisportiu.

Dijous 22: Aeròbic amb Inma Garcia. A La Punta.

Divendres 23: Inauguració de l'Exposició "Travessa Marítima pel fons del Museu de Pintura de Sant Pol de Mar en companyia de Pere Coromines". Al Museu de Pintura.

Repicada de campanes

Pregó de Festa Major "L'Últim del mil·leni". A l'Ajuntament.

Correfoc. Colla "Associació de Festes de la Plaça Nova de Barcelona". Des de l'Ajuntament fins a la Plaça de l'Hotel.

Concert i Ball amb l'Orquestra Maravella. A la Carpa.

Dissabte 24: Campionat d'Escacs "Memorial Josep M. Pujol". Al Carrer Nou.

Cercavila de Gegants. Des de la Plaça de l'Hotel fins a la Plaça del Doctor Furest., Sardanes amb la Cobla Laietana i Ball final dels Gegants i Dansa de les Almoratxes. A La Punta.

Concert d'Estiu, 9è Cicle: Oriol Romaní (clarinet) i Quartet Homs: Marc Armengol (violí), Edurne Vila (violí), Ulrike Janssen (viola), Sergi Boadella (violoncel). Peces de Teixidó, Dvorak, Homs i Mozart. A l'Ermita de Sant Pau.

Marxa amb l'Orquestra Passarella. A la mitja part xaranga amb "Los Labradores de la Casa de Aragón". A la Carpa.

Dissabte i diumenge 24 i 25: Regata d'Optimist, trofeu "Festa Major". Al Club Nàutic.

Diumenge 25: Durant tot el dia Fira d'Art i Xaranga "Los Naranjos" pels carrers del poble

Ofici Solemne en honor a Sant Jaume.

A l'Església.

Grup d'animació infantil "Els Farsants". A la Carpa.

Sardanes a La Punta amb la "Cobla Orquestra Selvatana", i tot seguit l'Esbart Dansaire de Sant Pol va interpretar la Dansa de l'Almoratxa. Després, Concert amb La "Cobla Orquestra Selvatana"

Castell de focs

Ball de Gala en Honor a la Pubilla, amb la "Cobla Orquestra Selvatana". Aquest any l'escollida per representar el nostre poble va ser la santpolenca Irene Castellà. També es va fer entrega del premi del concurs del Cartell de la Festa Major a en Francesc Cardenyas.

Dimarts 27: Cicle Federico Fellini amb la projecció de la pel·lícula "La Strada" i inauguració de l'exposició "Sumant Fellini". Al Centre Cultural i d'Esbarjo. Organitza Cineclub Murtra.

Dimecres 28: Cicle Federico Fellini amb la projecció de la pel·lícula "Las noches de Cabiria". Al Centre Cultural i d'Esbarjo. Organitza Cineclub Murtra.

Dijous 29: Cicle Federico Fellini amb la projecció de la pel·lícula "Amarcord". Al Centre Cultural i d'Esbarjo. Organitza Cineclub Murtra. Final de cicle amb pica-pica i música ambiental.

Cicle Fellini

Divendres 30 i dissabte 31: Vuitenes 24 hores de Futbol Sala. Al Polisportiu.

Dissabte 31: Conclouen les Caminades gastronòmiques i postes de sol

Dissabte 31 i diumenge 1 d'agost: Trofeu furest de Patins de Vela. Al Club Nàutic.

Exposicions:

Del 10 d'abril al 27 de juny: Exposició "QUATRE TALLERS", al Museu de Pintura. Las Ediciones Originales; Les edicions de la Murtra; Josep Maria Calzado, serigrafies, i Ricard i Martí obra gràfica i edicions.

Del 14 al 30 d'abril: Exposició fotogràfica "Entitats i grups. Patrimoni Cultural de Sant Pol" al Centre Cultural i d'Esbarjo.

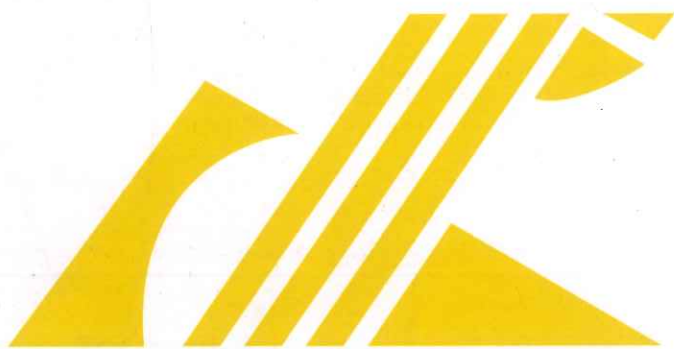

Exposició entitats

Del 5 a l'11 de juliol: Exposició Col·lectiva d'Estiu: Nogal, Blanco i Castellà. A la Sala de l'Esplai

Del 23 de juliol al 26 de setembre: Exposició "Travessa Marítima pel fons del Museu de Pintura de Sant Pol de Mar en companyia de Pere Coromines". Al Museu de Pintura.

RUSCALLEDA, S.A.

**EXCAVACIONS,
TRANSPORTS
I TREBALLS
AGRÍCOLES**

Av. Maresme, 9 - Tel. i Fax 93763 10 12 - 08396 SANT CEBRIÀ DE VALLALTA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ I DECORACIÓ

Amargant

GRAN EXPOSICIÓ DE:

- BANYS
- BANYERES D'HIDROMASSATGE
- CUINES
- LLARS DE FOC

TOT PER A LA CONSTRUCCIÓ

DISTRIBUCIÓ DE MATERIALS:

PORCELANOSA

VENIS
CERÀMICA DE ELITE

ZIRCONIO
CERÀMICA

Ctra. de Sant Cebrià, s/n - SANT POL DE MAR - Tel. 93 760 01 12 - Fax 93 760 04 11
Santiago Rusiñol, 96 - PINEDA DE MAR - Tel. 93 767 14 16 - Fax 93 767 08 94